

vergadering **C5**
zittingsjaar 2021-2022

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 30 september 2021

(Een aantal sprekers namen mogelijk deel via videoconferentie)

**Vlaams
Parlement**

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Filip Brusselmans aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over netwerkradio frequentiepakket 2 – 4538 (2020-2021)	3
VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de oproep voor tijdelijke zendvergunningen voor lokale DAB-proefprojecten – 4603 (2020-2021)	7
VRAAG OM UITLEG van Jeremie Vaneekhout aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over structurele investeringen in het jeugdwerk – 4508 (2020-2021)	
VRAAG OM UITLEG van Tinne Rombouts aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de subsidies voor landelijk jeugdwerk – 4583 (2020-2021)	12
VRAAG OM UITLEG van Orry Van de Wauwer aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de werkingssubsidies voor Wel Jong Niet Hetero en de initiatieven van de Vlaamse Regering rond lgbti-jongeren – 4586 (2020-2021)	
VRAAG OM UITLEG van Filip Brusselmans aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over het subsidiebedrag dat wordt toegekend aan Wel Jong Niet hetero – 4590 (2020-2021)	
VRAAG OM UITLEG van Freya Perdaens aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de subsidies aan Wel Jong Niet Hetero – 4593 (2020-2021)	
VRAAG OM UITLEG van Jeremie Vaneekhout aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de lgbtqi+-werking voor jongeren – 4606 (2020-2021)	
VRAAG OM UITLEG van Maxim Veys aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de noodkreet #SafetyNotFound van Wel Jong Niet Hetero – 4637 (2020-2021)	23
VRAAG OM UITLEG van Filip Brusselmans aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de schrapping van vrijetijdsactiviteiten voor min 12-jarigen – 4597 (2020-2021)	
VRAAG OM UITLEG van Jeremie Vaneekhout aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over coronamaatregelen specifiek voor kinderen – 4605 (2020-2021)	41

**VRAAG OM UITLEG van Filip Brusselmans aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over netwerkradio frequentiepakket 2
– 4538 (2020-2021)**

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: De heer Brusselmans heeft het woord.

Filip Brusselmans (Vlaams Belang): Minister, sinds de intrekking van de erkenning van netwerkradio 2, BNL, is het wachten op het opnieuw vrijgeven van dit pakket. Eind april heb ik hierover al een vraag om uitleg gesteld en toen zei u dat u en uw kabinet verschillende pistes aan het onderzoeken zijn of waren. Intussen zijn we reeds zes maanden verder en tot mijn spijt zie ik niets bewegen. Ter herinnering, collega's: de intrekking was het gevolg van een klacht van andere rechtspersonen die ook deel hadden genomen aan de erkenningsronde in 2017, maar het niet hebben gehaald. Zoals wel vaker gebeurt in de radiowereld begint men dan te procederen en ditmaal met succes. Waarom? Omdat decretaal natuurlijk die FM-frequenties effectief moeten worden gebruikt en BNL daar toen niet volledig gebruik van maakte. Het is dan toch bevreemdend, vind ik, dat de overheid enerzijds wel die erkenning intrekt omdat ze niet uitzenden en FM-frequenties wel degelijk allemaal moeten gebruikt worden – daar zijn we het hier allemaal over eens –, maar dat dan langs de andere kant diezelfde overheid maanden talmt om die frequenties terug vrij te geven.

En inmiddels is ook de oproep tot kandidaatstelling voor de landelijke frequentiepakketten verschenen in het Staatsblad. Helaas moet ik vaststellen dat er voor het frequentiepakket 2 geen oproep is verschenen. Daar wordt dus eigenlijk niets mee gedaan. Het zijn nochtans 17 behoorlijk goede, stedelijke FM-frequenties die een specifiek Vlaams profiel moeten hebben. Die zijn nu al maanden ongebruikt en dat kan natuurlijk niet de bedoeling zijn. Ik wijs er u trouwens op dat er eerder ook al een erkenningsronde werd georganiseerd voor een beperkt aantal frequenties, met name in 2007, toen nog met minister Bourgeois, als ik me niet vergis. Het kan dus zeker, het is zeker een optie, maar u lijkt het vooralsnog niet van plan. Daarom heb ik volgende vragen voor u.

Kunt u mij eerst en vooral een stand van zaken geven omtrent de eventuele vrijgave van netwerkradio frequentiepakket 2?

In tweede instantie, welke pistes worden of werden er door u concreet onderzocht? U zei dat u pistes aan het onderzoeken was. Wel, ik vraag me in alle eerlijkheid af wat er dan precies onderzocht moet worden. Dat is me niet goed duidelijk.

De derde vraag is de volgende. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat dit pakket eventueel als een soort troostprijs gebruikt gaat worden voor de speler die de beautycontest, de erkenningsronde die op dit moment gaande is, verliest. Dat is louter gebaseerd op vermoedens, vandaar dat ik ook de vraag stel. Het doet bij mij een belletje rinkelen als ik zie dat Telenet en SBS zich op het laatste moment nog terugtrekken. Dit wordt dan niet vrijgegeven. Misschien zie ik spoken, maar dan hoor ik graag van u welke spoken ik zie.

Ten vierde, welke andere initiatieven plant u nog omtrent deze problematiek?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Collega Brusselmans, dank voor de vraag over netwerkradio BNL op frequentiepakket 2. U verwijst naar de Vlaamse overheid, dat klopt, maar u weet dat het de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) is die als autonome instantie beslist over de intrekking. Ik heb daar niets mee te maken, en

dat is maar goed ook. Dat is de toepassing van het Mediadecreet. Het zijn zij die de naleving van de verschillende bepalingen en voorwaarden opvolgen en die hebben vastgesteld dat er wat BNL betreft een groot probleem is. Dat heeft hen tot intrekking doen besluiten. Ik heb daar natuurlijk akte van genomen. Het klopt dat er vandaag over de vrijgave van frequentiepakket 2 nog geen definitieve beslissing is genomen. Dat heeft er natuurlijk ook mee te maken dat de focus vandaag op de erkenningsronde voor de landelijke radio-omroepen ligt en de volledige aandacht verdient van mijn administratie, maar het spreekt voor zich dat we ook op dit dossier aan het verder werken zijn.

U verwijst er terecht naar dat zo'n frequentie een schaars goed is, dat het iets is wat de overheid in beheer heeft en dat waarde heeft. We moeten daar dus op een zeer zorgvuldige manier mee omgaan. Dat verklaart ook waarom we hier niet over één nacht ijs gaan. We willen dat zeer grondig bekijken. Ik heb effectief in antwoord op uw eerdere vraag aangegeven in deze commissie dat we samen met ons departement de verschillende opties aan het onderzoeken zijn. Zowel op juridisch vlak, op beleidsmatig vlak als op technisch vlak. We moeten daar toch wel de nodige tijd voor nemen.

Wat daarentegen niet op tafel ligt, is om dat te zien als een troostprijs, zoals u het omschrijft, voor kandidaten die geen landelijk pakket binnenhalen. Die twee dossiers zijn, wat mij betreft, volledig gescheiden. Het spreekt ook voor zich dat volgens het Mediadecreet erkenningen niet kunnen worden toegekend als een soort van troostprijs in andere dossiers. Op basis van het Mediadecreet en de uitvoeringsbesluiten daarbij en geïnspireerd door Europese beginselen inzake eerlijke mededinging, worden de erkenningen voor netwerkradio's toegekend op basis van een beautycontest. Dat is, denk ik, een zeer gezond principe, veel gezonder dan de logica van een troostprijs. Maar we onderzoeken dus alle verschillende pistes.

Andere initiatieven ter zake plan ik niet. We zijn nu bezig met de erkenning van de landelijke radio-omroepen en we zullen ook rond frequentiepakket 2 zo snel mogelijk tot besluitvorming komen.

De voorzitter: De heer Brusselmans heeft het woord.

Filip Brusselmans (Vlaams Belang): Dank voor uw antwoord, minister.

Wat u zegt over de VRM klopt, maar u bepaalt natuurlijk wel de contouren; u bepaalt de voorwaarden. Ik wil toch op dat vlak nog even het volgende in herinnering brengen. BNL stond klaar om de tekortkomingen die hun terecht werden aangepraat, de fouten die ze hadden gemaakt of de dingen waarmee ze in strijd waren met het decreet, van de baan te helpen. Dat heb ik u in april ook verteld, u weet dat, want ze hebben ook verschillende keren contact proberen op te nemen met het kabinet. Ik heb de vraag hier op tafel gelegd. Ik ga absoluut niet de advocaat van BNL spelen, dat is niet aan mij, maar ze stonden klaar. Ze hadden zich in regel kunnen stellen met het decreet. Het is een beetje zuur of toch een beetje raar om nu te zien dat met het pakket al zes maanden niets meer wordt gedaan.

Ik hoor u vertellen – of ik lees tussen de woorden door – dat uw aandacht op de erkenningsronde ligt die nu bezig is. We zullen dus moeten wachten tot die hele procedure achter de rug is. Dan zijn we weer bijna een jaar verder. Dan gaan we bijna anderhalf jaar met ongebruikte frequenties gezeten hebben, terwijl u toen een andere beslissing had kunnen nemen en aan tafel had kunnen gaan zitten met BNL. Ik stel me dus zeer de vraag waarom u dat niet hebt gedaan, waarom u hun die kans niet heeft gegeven. En in tweede instantie vraag ik u dan of u effectief gaat wachten tot heel deze beautycontest achter de rug is vooraleer hier stappen in te ondernemen. Want u zegt dat u verschillende pistes onderzoekt, maar met alle respect: we zijn al zes maanden verder. Ik weet niet hoeveel pistes er te

onderzoeken zijn, dat valt wel mee. Op zes maanden moet men toch heel wat kunnen gedaan krijgen.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, de erkenning van netwerkradio 2 is stopgezet en ondertussen weten we niet goed wat er met dat schaarse goed van die frequenties te gebeuren staat. U zegt dat u het gaat onderzoeken. Dat juichen we natuurlijk toe. Maar ik heb toch wel de vraag of u enig idee hebt over de timing. Want we zitten ondertussen ongeveer in de helft van de looptijd die netwerkradio's hebben gekregen. Stel dat er iemand nieuw in het veld een netwerkradio met Nederlandstalige muziek wil gaan uitproberen, dan moet het ook nog economisch rendabel zijn. Ik denk dat we ook niet te lang meer kunnen wachten om klaarheid te scheppen wat ermee gebeurt. U hebt gezegd dat u het gaat onderzoeken, maar hebt u enig idee van de timing?

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (Vooruit): Het frequentiepakket is ondertussen al zes maanden ongebruikt. Doe er nog eens een jaar bij en het is anderhalf jaar ongebruikt. Ook vanuit onze fractie is er, één, de vraag waarom het zo lang duurt, twee, de vraag wat er nog precies onderzocht moet worden en, drie, wat de concrete timing is om hierin vooruit te gaan. Want ook van onze kant was er de vrees dat door het wachten met de aanbesteding, netwerk 2 troostprijs of pasmunt zou kunnen worden voor de verliezende nationale kandidaat van de gegadigden die meedingen naar het nationaal pakket. U ontkent dit. Maar niets zal kunnen beletten dat die verliezer op een of andere manier zal kunnen indienen, en dan dreigen we eigenlijk de doelstelling om echt te gaan gunnen voor een zender met een specifiek Vlaams profiel, te missen.

We mogen ook niet vergeten dat er nog procedures lopen bij de Raad van State voor de netwerkradiofrequentiepakketten 3 en 4. Stel dat we ondertussen frequentiepakket 2 al kunnen toewijzen, dan zou dat ook een oplossing kunnen betekenen voor die procedures die nog bij de Raad van State liggen. Omdat de winnaar dan misschien de procedure zou kunnen staken. Dus ook van onze kant zijn er vragen naar het waarom, wat moet er nog precies onderzocht worden en wat is de precieze timing van de vooruitgang die u wilt maken in het dossier.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Het voorval wijst er ons in elk geval ook weer op, collega's, hoe belangrijk het is om goede waterdichte procedures te hebben, met voorwaarden enzovoort. Maar we weten ook wel hoe moeilijk dat is. Dat hebben we door de jaren heen tot onze eigen scha en schande kunnen ervaren. We zijn ook benieuwd naar de afloop van de beauty contest voor de landelijke zenders, maar het idee om die netwerkradio als een soort troostprijs te gebruiken lijkt ons niet meteen voor de hand te liggen. Het is ook een andere dekking. Ik denk dat je dan de deur openzet voor nieuwe procedures en nieuwe beroepen en opnieuw discussies krijgt waar niemand blij van wordt.

De voorzitter: De heer Coenegrachts heeft het woord.

Steven Coenegrachts (Open Vld): Minister, u had het over onderzoek op beleidsmatig vlak. Eerder dit jaar had u het erover misschien een evaluatie te doen van de complete netwerkradio-omgeving omdat de hervorming ongetwijfeld een dynamiek in dat landschap op gang heeft gebracht. Bij elk pakket hebben we toch wel strubbelingen gezien. Ik vroeg me af of u met dat beleidsmatig onderzoek die evaluatie naar de hele netwerkomgeving bedoelt, of is dat een apart traject? Is dat

bezig? Wanneer verwacht u daarover eventueel resultaten en conclusies te kunnen meedelen?

De voorzitter: Minister Benjamin Dalle heeft het woord;

Minister Benjamin Dalle: Ik ga misschien starten met nog even in te gaan op de link met het landelijk dossier. Die is er, voor de duidelijkheid, niet. Waarom zeg ik dat? Ten eerste, zoals ik al zei, is er in het Mediadecreet geen weg voorzien voor kandidaten bij de netwerkradio's of kandidaten bij de landelijke radio's om vandaaruit verder te gaan in een andere procedure. Dat zijn afzonderlijke procedures. Ten tweede, collega Vandaele verwees ernaar: het spreekt voor zich dat de dekking ook verschillend is, en dus dat het een ander soort radiodossier is. Tot slot, het Vlaams profiel van netwerkradiofrequentiepakket 2 betekent ook dat kandidaten voor een landelijk dossier niet automatisch in aanmerking komen voor dit pakket, mocht daar een beautycontest zijn. Wel integendeel, we gaan de komende maanden de analyse doen van de vier ingediende dossiers, maar ik heb op het eerste gezicht niet de indruk dat er een uitgesproken Vlaams profiel is, in de zin van frequentiepakket 2. Dus diezelfde dossiers kunnen, lijkt mij, niet zomaar ingediend worden hiervoor. Dat zou dan een totaal ander dossier moeten zijn. Ik wil heel duidelijk zijn dat er tussen de beide dossiers geen link is.

Wat de timing betreft, begrijp ik het ongeduld van een aantal collega's zeer goed. Ik ben daarin ook zeer ongeduldig, maar we moeten wel rekening houden met een aantal zaken. Ten eerste, een intrekking kan het voorwerp uitmaken van een beroep bij de Raad van State. BNL had daar, na betekening, zestig dagen voor. BNL heeft dat uiteindelijk niet gedaan. Dat was wel mogelijk geweest, en dat zou natuurlijk de context hebben veranderd. Ik had, collega Brusselmans, niet de mogelijkheid om met BNL te onderhandelen over het voldoen aan de voorwaarden binnen het Mediadecreet. Ik wil er trouwens op wijzen dat BNL verschillende keren de mogelijkheid heeft gehad om zich te conformeren aan de voorwaarden die gesteld worden in het Mediadecreet, zoals verduidelijkt door de VRM, en dat zij hebben nagelaten om dat op een afdoende manier te doen. Zij hebben die kans gekregen. Niet bij mij, maar bij de VRM, en ze hebben dat niet gedaan. Ze hebben vervolgens ook geen beroep ingediend bij de Raad van State. Dat maakt dat ik niet zomaar met hen kan onderhandelen. Ik kan hen ook niet opnieuw erkennen op basis van hun dossier. Bij een intrekking is dat juridisch niet mogelijk, mocht het al wenselijk zijn, waar ik in dit geval zeker ook twijfels bij heb.

Wat de timing betreft en het proces, collega Coenegrachts: dat is inderdaad ook een beleidsmatige zaak. De vier netwerkpakketten zijn effectief nog niet zo lang geleden gecreëerd. We hebben toch wel signalen dat het op het vlak van de leefbaarheid van die pakketten voor de radio's verre van evident is. Dat heeft onder meer te maken met de dekkingsgraad. We zijn inderdaad grondig aan het bekijken of de huidige organisatie met de vier netwerkpakketten zoals ze vandaag zijn samengesteld, wel de optimale situatie is met het oog op de leefbaarheid van die betrokken radio's. Dat maakt het voor mij ook niet evident om heel snel daarover te beslissen. Ik neem me wel voor om tegen het einde van het jaar aan besluitvorming toe te komen. Ik weet dat, als men een datum uitspreekt, men er nadien op wordt aangesproken. Dat is een middelenverbintenis. We zullen toch proberen om tegen het einde van het jaar tot besluitvorming te komen.

De voorzitter: De heer Brusselmans heeft het woord.

Filip Brusselmans (Vlaams Belang): Voor alle duidelijkheid, ik ben hier niet de advocaat van BNL. Maar ik moet wel zeggen dat ik de situatie een beetje wrang vind. Zeker omdat het dossier dat voorlag bij de VRM niet meer actueel was. Er werd gekeken naar een dossier van drie jaar geleden, dat was een totaal andere situatie. Enfin, we hebben het hierover gehad in de commissie.

Tot slot, nu we het toch over de landelijke procedure en de beautycontest hebben. Vorige week raakte bekend dat de VRT-zenders voor het eerst in de radio-geschiedenis onder 60 procent marktaandeel zakten. Het zijn de commerciële zenders Qmusic en Joe FM, beide van DPG, beide kandidaat ook, die aan de winnende hand zijn in de strijd om de luisteraar. We weten dat toch zeker één iemand bij deze schoonheidswedstrijd bot zal vangen en afvallen. In dat kader zullen we het debat opnieuw moeten openen, als we de hele koek zien die de VRT neemt uit de FM-frequenties en daarbij vaststellen dat het marktaandeel blijft dalen en dat er bij commerciële spelers sterke dossiers voorliggen. Ik heb de luistercijfers nu niet bij de hand, maar als dat sterke spelers zijn, dan gaan we toch eens moeten heroverwegen of er niet te veel FM-frequenties bij de VRT zitten. Maar laat ons dat debat houden voor de volgende weken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de oproep voor tijdelijke zendvergunningen voor lokale DAB-proefprojecten – 4603 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, een vijftal jaren geleden hebben we met de CD&V-fractie een conceptnota ingediend in dit Vlaams Parlement voor een nieuw radiobeleid, waarin we een sterk pleidooi hielden om de leefbaarheid en het zendcomfort van de kleinschalige lokaal verankerde lokale radio's te verbeteren. De maatschappelijke rol van lokale radio's blijft immers essentieel, omdat ze een belangrijke gemeenschapsfunctie hebben en het lokale weefsel versterken. Ook het belang van de lokale nieuwsgaring voor de kracht van de lokale democratie mag niet onderschat worden. Hoe beter burgers geïnformeerd worden over wat er reilt en zeilt in de directe omgeving, hoe meer lokale bestuurders worden aangezet om transparant te besturen en te communiceren.

Door de nieuwe frequentiepakketten en zendvergunningen toe te kennen heeft de vorige Vlaamse Regering onder uw voorganger minister Gatz een belangrijke inspanning geleverd om de economische leefbaarheid van de lokale radio's te garanderen. De lokale radio's zijn toen eigenlijk een stukje mee hervormd. Maar dat is niet voldoende. Zij hebben enkel ruimte op de FM-frequenties gekregen en we weten dat de digitalisering intussen volop bezig is. Ook lokale radio's zouden kansen moeten krijgen om hun publiek te blijven bereiken en die belangrijke lokale maatschappelijke rol te blijven vervullen.

Bovendien, om de digitale switch te kunnen maken, moeten alle radiozenders de kans krijgen om via Digital Audio Broadcasting+ (DAB+) uit te zenden. Dat kan ook via streaming, maar DAB+ biedt een heel groot luistercomfort. Ik heb vroeger al vragen gesteld naar mogelijkheden voor lokale radio's om in de toekomst te kunnen uitzenden via DAB+. U verduidelijkte altijd dat de administratie dat allemaal ging onderzoeken, omdat het natuurlijk een bijzonder complexe aangelegenheid is, heel technisch ook. U kondigde toen ook een stappenplan aan om lokale radio-omroeporganisaties bijkomende digitale mogelijkheden aan te bieden en u zou dan onderzoeken of we naar een model kunnen evolueren waarin radio-omroeporganisaties zelf die digitale frequenties kunnen verwerven.

We zijn dan ook bijzonder tevreden dat de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) onlangs een kader heeft gepubliceerd met voorwaarden waaronder tijdelijke zendvergunningen kunnen – het is immers een proefproject – worden toegekend voor lokale DAB+-projecten. In afwachting van een definitief digitaal frequentieplan

kunnen ze deelnemen aan proefprojecten die nuttige inzichten kunnen bieden. Als we het goed begrepen hebben zouden de tijdelijke zendvergunningen voor een lokaal DAB+-project worden toegekend voor een termijn van een jaar, eventueel verlengbaar met drie of zes maanden. Kandidaten moeten zich voor 15 oktober aanmelden en wanneer er meerdere kandidaten zijn per provincie worden de betrokken kandidaten hiervan op de hoogte gebracht met het oog op het indienen van een aanvraag voor een gezamenlijk proefproject. De aanvragen voor de tijdelijke zendvergunning zullen dan uiteindelijk kunnen worden ingediend tot 1 december.

Ondertussen rijzen daarover natuurlijk vragen bij de lokale radio's die daar interesse voor hebben.

Kunt u meer toelichting geven over de basis van dit alles?

U hebt indertijd gesproken over een globaal onderzoek van de administratie en een stappenplan. Ik weet dat het de VRM is, maar welke stappen zijn er?

Waarom is er gekozen voor één proefproject per provincie? De dichtbevolkte provincie Antwerpen bijvoorbeeld zal waarschijnlijk veel kandidaten tellen. Maar het lijkt me niet evident om tussen alle regio's die Antwerpen kent, tot een gezamenlijk proefproject te komen. Er waren misschien alternatieve mogelijkheden. Heeft men daaraan gedacht? Er is onder andere een studie geweest van Broadcast Partners, ongeveer een jaar geleden, over de restcapaciteit van Vlaanderen. Zij stelden andere indelingen voor. De vraag is of kanaal 10 bijvoorbeeld niet per arrondissement kan worden ingevuld. Had men niet kunnen kiezen voor een middelgrote stad, een grootstad en een landelijk gebied? Men had ook op die manier kunnen werken. En vooral: ik dacht dat men in Vlaanderen bezig was om 17 Vlaamse regio's af te bakenen. Is de optie technisch onderzocht om in dat kanaal van de regio's te passen? En de vraag is natuurlijk wat de VRM gaat doen als er toch meerdere aanvragen gaan komen vanuit een bepaalde provincie en welke elementen er dan bepalend zullen zijn in de beslissing.

Laatste vraag, wie zal het proefproject uiteindelijk evalueren? Zullen de verkozen deelnemers tijdens het proefproject begeleiding krijgen? Hier speelt ook het budgettaire plaatje dat voor de lokale radio's kan oplopen. Zich inschrijven in zo'n DAB+-verhaal vraagt wat technische aanpassingen. Vraag is dan of de investeringen voor niets zijn geweest als blijkt dat het proefproject tot allerlei resultaten blijkt te komen waardoor het niet onder de vorm zoals het was kan worden voortgezet.

De voorzitter: Minister Benjamin Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Bedankt, collega Brouwers, voor de vragen over lokale radio's op DAB+. In Vlaanderen is radio springlevend, maar het is mijn overtuiging als minister van Media dat als we willen dat dat binnen tien of binnen twintig jaar nog het geval is, de omslag naar digitale radio zo radicaal en zo snel mogelijk gemaakt moet worden. Dat heeft te maken met internetradio en radio op applicaties. Dat heeft zeker ook te maken met DAB+.

Het is van in het begin mijn overtuiging geweest dat we daar niet alleen de grote landelijke radio's en netwerkradio's bij moeten kunnen betrekken, maar ook de regionaal georiënteerde lokale radio's. Dat is de reden waarom we dat effectief met onze administratie van in het begin heel grondig willen aanpakken. Weet dat wat de plannen op lange termijn betreft, dit een zeer complex verhaal is. Mijn departement is volop bezig met het vraagstuk hoe we in de toekomst de overstap kunnen maken van het huidige model van DAB+-frequentietoekenning naar een toekomstig model van DAB+-frequentietoekenning, met nieuwe capaciteit voor nieuwe spelers en nieuwe erkenningsvormen. Eerst moet daarvoor een nieuw

digitaal frequentieplan opgesteld worden. Hierover moet trouwens ook onderhandeld worden met de andere gemeenschappen en ook met de buurlanden. Dat maakt het nog wat complexer.

Pas nadat het nieuwe digitaal frequentieplan definitief is, kan het regelgevend kader worden aangepast. In dat regelgevend kader zal het erkenningskader en het erkenningsmodel worden uitgewerkt, bijvoorbeeld een beautycontest. Ook aan wie de gebruiksrechten worden toegekend, aan welke prijs, de duurtijd, enzovoort. Ik schat dat dat toch een drietal jaar in beslag kan nemen.

De complexiteit en de lange duur daarvan heeft mij ertoe aangezet om te denken dat we ook op korte termijn actie moeten kunnen ondernemen, misschien in een juridisch en decretaal kader dat iets minder gereguleerd is, aan de hand van pilootprojecten. Je kan het anders heel grondig aanpakken en binnen drie jaar hopelijk tot een besluit komen, maar dan weet je eigenlijk nog niet wat de werkbaarheid is voor de lokale radio's, hoeveel interesse er is en dergelijke meer. En dat is waarom ik de ambitie had om op korte termijn een kader te creëren om tijdelijke zendvergunningen toe te staan voor DAB+-uitzendingen door lokale radiospelers. Het digitaal frequentieplan wordt intussen voor de langere termijn uitgewerkt.

We hebben daar de perfecte aanleiding toe gekregen door de vrijgave van mux 10. We hebben daar uitgebreid voorbereidend werk voor geleverd met onze administratie. Ik heb daar heel sterk op aangedrongen en ik ben verheugd dat de VRM ook een kader heeft uitgewerkt om tijdelijke zendvergunningen toe te kennen voor tijdelijke proefprojecten van lokale radio's op DAB+.

Voor uw vragen 3 en 4 heb ik natuurlijk ook contact opgenomen met de VRM, omdat zij de tijdelijke zendvergunningen toekennen en daarvoor ook het kader hebben uitgewerkt. De mogelijkheid om de lokale radiosector vandaag perspectief te geven op digitale uitzendingen via deelname aan lokale DAB+-proefprojecten hangt natuurlijk samen met de capaciteit die hiervoor momenteel beschikbaar is. Zo preciseert de VRM het. Vandaag is enkel het frequentiekanaal 10 momenteel onbenut en in de praktijk beschikbaar voor het gebruik voor omroep-toepassingen. Door de opdeling van frequentiekanaal 10 in vier frequentieblokken – 10A, 10B, 10C en 10D – dient er zich een mogelijkheid aan om in de vijf Vlaamse provincies, waarbij Brussel begrepen is in Vlaams-Brabant, eerste verkennende DAB+-uitzendingen te verzorgen met het oog op de latere samenstelling van een definitief digitaal frequentieplan.

De initiatieven in de provincies West-Vlaanderen en Limburg zullen eenzelfde mux toegewezen krijgen. Er is dus geen overschot aan beschikbare capaciteit. Daarom kan per Vlaamse provincie maximaal één proefproject opstarten, waarbij het maximaal aantal deelnemers werd vastgesteld op twaalf erkende lokale radio's aan maximaal 96kb/seconde. Dat is wat vooropgesteld wordt.

In functie van het aantal geïnteresseerde kandidaten is er een mogelijkheid om meer radio's toe te laten, door verlaging van de bitrate per radio. Het is ook de bedoeling om lessen te trekken uit de proefprojecten en bijvoorbeeld inzichten te krijgen over de geluidskwaliteit van de DAB+-uitzendingen. Dat zal uiteraard niet mogelijk zijn indien de mux teveel wordt opgevuld en elke radio uitzendt met de laagst mogelijke bitrate. Het is ook een kwestie van de kwaliteit van de uitzendingen te garanderen, gelet op de relatief beperkte capaciteit op die mux 10. Het is een mooie capaciteit, maar ze is niet onbeperkt.

Wat betreft de evaluatie van het proefproject stelt de VRM dat een van de voorwaarden voor het gebruik van de tijdelijke zendvergunning voor de lokale proefprojecten is: het bezorgen van een evaluatierapport aan de VRM. Dit moet zes maanden na de start, na een termijn van één jaar en eventueel ook nog na

verdere verlenging van de tijdelijke zendvergunning. De VRM zal uiteraard die evaluatierapporten evalueren en samen met eigen inzichten bundelen in functie van de opmaak van een definitief digitaal frequentieplan. De evaluatierapporten zullen ongetwijfeld ook nuttig zijn met het oog op het vastleggen van een reglementair kader omtrent toekenning van de digitale frequentiegebruiksrechten aan de lokale radio's. De deelnemende lokale DAB+-projecten staan volledig zelfstandig in voor alle organisatorische aspecten van het pilootproject, ook op technisch gebied. Voor vragen tijdens de kandidatuurtermijn en ook tijdens de uitrol en het verloop van het pilootproject kan men uiteraard steeds bij de VRM terecht, dat spreekt voor zich.

Ik heb gemerkt dat u nog een aantal andere vragen had geformuleerd, bovenop uw oorspronkelijke vraagstelling. Ik heb ze, denk ik, nog niet allemaal volledig beantwoord. Maar misschien kunt u in de repliek nog een aantal zaken aanhalen, mocht ik die niet beantwoord hebben, dan kan ik daar dadelijk op terugkomen.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers, u weet wat u te doen staat.

Karin Brouwers (CD&V): Dat is typisch: je dient een vraag in, mensen zien dat en beginnen mails te sturen. Daarom stel ik wat vragen.

Het is nu duidelijk waarom er voor het provinciale gekozen is. Ik moet eerlijk zeggen dat ik dacht dat er op die mux 10 meer plaats was. Dat is dan blijkbaar niet zo. Ik dacht dat men dat in tien of twaalf ging kunnen opdelen. Maar goed, ik ben absoluut geen specialist.

Ik had ook gevraagd of er al dan niet budgettair zou geholpen worden. Of moeten ze het allemaal zelf dragen?

Ik vergat nog twee dingen te zeggen.

Het is ook belangrijk om goed te communiceren zodra die pilootprojecten zijn aangeduid, zodat de mensen dat weten. Ze zullen dat zelf ook wel doen op hun eigen FM-frequentie. Maar aangezien het een samenwerkingsverband is, is het nog maar de vraag hoe dat zal lopen. Het zou goed zijn dat er communicatie komt vanuit de overheid om te zeggen dat dit nu bestaat, dat men per provincie een soort lokale radio – het is dan bijna provinciale radio – kan vinden via DAB+. Die communicatie daarover zal toch belangrijk zijn.

We hadden het vorig jaar over de subsidie die u hebt toegekend aan lokale radio's die van Radio Peer gebruik wensten te maken. Is dat al geëvalueerd? Ik hoor daar zowel positieve als minder positieve dingen over. Zal die subsidie behouden blijven? Dat heeft een beetje een gelijklopende bedoeling.

Dat waren mijn bijkomende vragen. Voor de rest denk ik dat ik op al mijn vragen een antwoord heb gekregen.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (Vooruit): Collega Brouwers, bedankt voor de vraag. Ook dit is een belangrijk project. Minister, wij staan zeker op dezelfde lijn als het gaat over de toekomst van radio. Die zal digitaal zijn, op alle mogelijke manieren, en DAB+ is een weg. Allicht zal dat een overgangstechnologie zijn. Onze doelstelling is ook dezelfde: een zo groot mogelijke diversiteit in het radiolandschap garanderen, van kleine tot grote spelers en in alle mogelijke niches.

Wij juichen toe dat er projecten zijn geweest voor de lokale DAB. Maar de laatste tijd hebben heel veel berichten mij bereikt over wie daar nu eigenlijk bij betrokken is geweest. Is er contact geweest met de sector zelf? Met wie specifiek? Als je

rondvraagt, blijkt dat er veel zijn die niet werden benaderd. Zij weten van niets. Hoe hebt u dat aangepakt? Met wie is er daar gesproken?

Collega Brouwers verwees er ook naar: voor de nationale zenders zijn er minder voorwaarden dan voor die lokale spelers. We moeten de toegang zo simpel mogelijk maken. De drempel moet zo laag mogelijk zijn voor de lokale spelers om mee te zijn met de toekomst van de radio.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Ook wij vinden het een uitstekende zaak dat ook lokale zenders worden aangemoedigd om gebruik te maken van DAB+. We hebben het er vaker over gehad in het verleden. In die zin zijn we ook blij dat het proefproject ruimte biedt voor de nieuwe technologieën en voor het experimenteren ermee.

Voor de kleine spelers kost het ongetwijfeld een flinke duit om daarin in te stappen. Daarom wilde ik ook de vraag stellen die ik hoor bij collega Brouwers: is er iets gebeurd met de middelen die u in de begroting 2021 had voorzien met de radioplayer, enzovoort? Is het ook de bedoeling om misschien de distributiekosten voor de kleinere zenders wat te milderen?

Wij vinden het in elk geval belangrijk – en dat is vroeger ook al vaak gezegd – dat het hier echt wel om lokale radio's gaat en dat we ons niet laten verleiden tot het opgenomen worden in ketens. We hebben daar in het verleden geen goede ervaring mee gehad. Ik denk dat de huidige regeling dat min of meer dichttimert. Maar het blijft belangrijk.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dank u, collega's, voor de bijkomende vragen.

Collega Brouwers, de VRM heeft ervoor gekozen om de frequentiekanalen A, B, C en D, die provinciaal ontdebeld worden, technisch zo stabiel mogelijk te hebben, en om storingen te vermijden. Op die manier kun je waarschijnlijk op een goede manier twaalf radio's in één pilootproject per provincie integreren. Dat is de analyse van de VRM. De capaciteit is inderdaad niet onbeperkt. Dit lijkt een goede manier om het in te vullen.

Collega Segers, wat de communicatie en het overleg met de sector betreft, moest ik een beetje lachen toen u de vraag stelde, omdat ik denk dat in de Vlaamse geschiedenis nog nooit zoveel overleg is geweest met alle lokale radiozenders die we kennen als tijdens deze legislatuur. Ik verklaar mij nader. Niet alleen heeft mijn kabinet verschillende contacten gehad met radio's en organisaties zoals de Vereniging Regionale Radio Omroepen (VRRO), bovendien heb ik persoonlijk op drie momenten in deze legislatuur alle radiozenders uitgenodigd voor een vergadering, onder meer over digitalisering. Alle radio's waren daarbij uitgenodigd. De laatste keer was vorige week, toen we effectief samen met de VRM hebben voorgesteld wat hier nu ook is bekendgemaakt: de mogelijkheid om pilootprojecten te organiseren. Alle lokale radiozenders die dat wensten, hadden de mogelijkheid om mij drie keer te spreken, één keer ook specifiek over wat hier voorligt.

Ik ben heel blij dat er veel vragen tot bij jullie komen. Dat betekent dat er in de sector veel interesse is. Dat is een goed teken. Uiteraard mogen jullie mij daarover vragen stellen. Ik krijg soms ook mails daarover, enzovoort. Maar ik wil zeker ook verwijzen naar de pagina bij de VRM, waar ook de contactpersoon is aangegeven. Alle vragen zijn daar welkom. Dat is de geëigende weg. Ik begrijp dat het voor sommige lokale radio's niet evident is om dit te organiseren. Ik heb hun dat ook gezegd tijdens mijn meeting met hen: dat ze zich moeten organiseren. Dat heb ik

al van in de beginperiode gezegd. Ik heb geen officiële vertegenwoordiger van alle lokale radio's. Ik verwees al naar de VRRO, die op goede weg is om representatiever te worden. Maar ik stel vast dat verschillende lokale radiozenders blijkbaar niet aangesloten zijn of zich niet willen organiseren of niet de contacten hebben. Wij hebben er via die meetings en via de VRM voor gezorgd dat zij met elkaar kunnen overleggen. Ik moet hen niet organiseren per provincie, dat is hun taak.

Wat we wel doen, is dat tegen 15 oktober alle kandidaturen worden ingewacht. In functie daarvan kunnen wij wijzen op de verschillen, op het feit dat zij kunnen samenwerken, dat er geen drie projecten ingediend moeten worden per provincie. Als zij maar tenminste willen samenwerken.

Ik weet dat dit soort commissies door een aantal spelers in de lokaleradiosector wordt gevolgd. Mijn boodschap aan al wie luistert en aan alle anderen is: kom vooral naar de meetings die ik organiseer, neem contact op met de VRM wanneer er vragen zijn, en vooral: organiseer u en werk samen. De mentaliteit van samenwerking die ik vraag van de hele mediasector is ook bijzonder pertinent, zeker in dit dossier, voor de lokale radiozenders.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, dank u voor uw duidelijke antwoord. Ik hoop ook dat er een aantal meeluisteren en dat ze het nummer bij de VRM bellen als er nog vragen zijn.

Wij hopen in elk geval vanuit onze fractie dat dat proefproject een succes wordt. Wij willen daaruit leren. Maar als het allemaal zou mislukken, zou dat natuurlijk vreselijk zijn want de lokale radio's moeten kunnen overleven in de digitale wereld. Zij moeten mee op de kar van DAB+ kunnen springen. Wij hopen echt dat er voldoende interesse is, en niet alleen van grote lokale radio's uit de steden maar ook uit landelijk gebied, om te zien hoe het daar pakt. Het moet ook allemaal technisch mogelijk zijn om tot in de kleinste hoekjes van Vlaanderen mensen te bereiken.

Wij hopen dat het succesvol is en dat nadien het digitale frequentieplan opgesteld kan worden. Ik hoop dat we daar zeker nog deze legislatuur de eerste zaken van kunnen zien, de eerste stappen in die richting.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Jeremie Vaneekhout aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over structurele investeringen in het jeugdwerk

– 4508 (2020-2021)

VRAAG OM UITLEG van Tinne Rombouts aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de subsidies voor landelijk jeugdwerk

– 4583 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: De heer Vaneekhout heeft het woord.

Jeremie Vaneekhout (Groen): Minister, na een drukke, geslaagde zomer was het de voorbije weken nagelbijten geblazen voor het jeugdwerk. Ik had de vraag al een tweetal weken geleden ingediend omdat ik wist dat die belangrijke beslissing eraan kwam.

De mensen van het jeugdwerk wisten dat de ambitieuze toekomstplannen die ze tijdens een toch complexe periode hadden neergepend in hun beleidsnota's voor de komende vier jaar, onder de loep werden genomen en tegen elkaar afgewogen. We hebben daar de voorbije week al een en ander over gehoord. Dat zeg ik voor de mensen thuis. We komen straks terug op de specifieke situatie van Wel Jong Niet Hetero (WJNH). De toekomst van de eigen organisatie, maar ook die van het globale jeugdwerkveld stond hierbij op het spel.

Al heel vaak waren wij het er hier in de commissie unaniem over eens hoe onmisbaar en uniek ons sterk en divers jeugdwerk is en hoe belangrijk het is voor Vlaanderen. Keer op keer bejubelden we hier samen tijdens de coronacrisis hun wendbaarheid en verantwoordelijkheidszin.

Nu was het aan u, minister, en aan ons allemaal samen, om de daad bij het woord te voegen, en de boter bij de vis. Het was zaak om de sector de nodige financiële ademruimte te geven om de ambitieuze plannen die zij hadden neergepend, te kunnen waarmaken. Het was tijd om een eind te maken aan de historische onderfinanciering van het jeugdwerk. Ook de kaasschaven die de afgelopen decennia zijn gepasseerd zijn immers kaasschaven. Ik zeg meteen – anders komen we straks in onze klassieke tegenstelling, dat het lijkt alsof ik niet erken wat er de laatste jaren is gebeurd – dat er al inspanningen zijn gebeurd. Ik ben daar ook erkentelijk voor.

De sector maakte zelf de heel bescheiden berekening. We stonden enkele maanden geleden hier aan het parlement samen aan de wafelenbak van de sector zelf. Hij kwam uit op een noodzakelijke extra investering van 7 miljoen euro om het hele veld slagkrachtig en financieel gezond te krijgen, om zijn ambitie en rol als jeugdwerk ten volle waar te kunnen maken. Laat ons eerlijk zijn, op de Vlaamse begroting is dat een habbekrats, een kruimel in het perspectief van de coronasteunmaatregelen die wij hebben uitgevoerd. Dat is een kruimel, als je ziet over welke budgetten we gisterennamiddag hebben gesproken op andere gebieden. Maar het was wel een van de acht aanbevelingen die de Vlaamse Jeugdraad aan u overmaakte bij het begin van de zomervakantie.

U hebt nu natuurlijk een tweetal weken geleden een belangrijke beslissing genomen. Daarom stel ik hier toch een aantal vragen bij.

Kon u het jeugdwerk verblijden met die gevraagde extra injectie? Hoe zal zich dat reflecteren in de begroting van 2022?

Hoe bent u omgegaan met de andere aanbevelingen vanuit de Vlaamse Jeugdraad rond dit thema?

Specifiek over de ingediende dossiers: hoe verliep de beoordeling van de beleidsnota's?

Welke criteria gaven de doorslag bij het eraan koppelen van budgetten? In welke mate hing dat samen met de adviezen die u van de adviescommissies kreeg?

Zag u in de nota's opvallende tendensen, bijvoorbeeld voortbouwend op de coronacrisis? Welke lessen werden er getrokken? Wat was er opvallend in de ingediende dossiers?

Krijgen alle gesubsidieerde organisaties een budget dat niet enkel hun overleven garandeert, maar ook alle kansen biedt om hun ambities waar te maken?

Vielen er organisaties compleet uit de boot?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Het decreet houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid bepaalt dat de minister van Jeugd uiterlijk op 15 september een beslissing moet nemen over de toekenning van de werkingssubsidies van de erkende jeugdverenigingen voor de beleidsperiode 2022-2025. Dat was de aanleiding voor mijn vraag.

De Vlaamse jeugdsector telt 97 erkende jeugdverenigingen. Ze ontvangen jaarlijks enerzijds een vaste basissubsidie en ze kunnen anderzijds om de vier jaar een variabele werkingssubsidie aanvragen op basis van een beleidsnota. Niet minder dan 78 jeugdverenigingen dienden voor 1 januari 2021 een aanvraag met beleidsnota in. Het departement en drie adviescommissies met externe deskundigen bogen zich dit voorjaar over die beleidsnota's en formuleerden adviezen voor de minister van Jeugd.

De jeugdsector steekt daar veel tijd en energie in en is natuurlijk ook zeer benieuwd naar de beslissing. Hij keek dus reikhalzend uit naar deze beslissing. Ik denk dat we toch wel spreken van een historische beslissing, want vanaf 2022 zullen 74 jeugdverenigingen kunnen rekenen op een variabele werkingssubsidie en 67 van deze jeugdverenigingen zien hun subsidie vanaf volgend jaar zelfs toenemen. Bij 34 jeugdverenigingen gaat het om een belangrijke verhoging – zoals we konden vaststellen – van de werkingssubsidies voor specifieke doelstellingen in de periode 2022-2025.

Om deze subsidieverhoging toe te kennen verhoogde de minister structureel de werkingssubsidies voor de jeugdsector met 1.554.000 euro. Daarnaast wordt ook een bedrag van 155.000 euro geregulariseerde DAC-middelen (derde arbeidscircuit) aan de werkingssubsidies toegevoegd. In totaal ontvangen de erkende jeugdverenigingen samen vanaf 2022 jaarlijks dus 32.919.000 euro werkingsubsidies. Dat is, ik zei het al, een historische verhoging van het budget.

Omdat dit een belangrijke beslissing is met betrekking tot de erkenning van het jeugdwerk en datgene wat ze kunnen realiseren met de vooropgestelde doelstellingen, heb ik enkele vragen. Dat we geloof hebben in die sector, is in deze commissie al verschillende keren naar voren gekomen. Dat blijkt ook uit de inspanningen die u hebt gedaan om tot dit budget te komen.

Minister, kunt u toelichten hoe de ingediende beleidsplannen van de jeugdorganisaties bijdragen aan de doelstelling om het jeugdwerk in Vlaanderen te versterken, zodat alle kinderen en jongeren kunnen deelnemen?

Kunt u toelichting geven bij het beoordelingsproces: hoe werden de beleidsnota's beoordeeld door de adviescommissies en werden de geadviseerde subsidiebedragen toegekend? Hoe is daarmee omgegaan?

Kunt u verduidelijken welke maatschappelijke tendensen de 34 jeugdorganisaties zullen realiseren via hun specifieke doelstellingen?

Vanaf 2022 ontvangen de erkende jeugdorganisaties samen jaarlijks 32.919.000 euro werkingssubsidies. Kunt u duiding geven bij deze aanzienlijke en structurele stijging van het budget voor jeugdwerkbeleid?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dit is inderdaad een zeer belangrijke beslissing binnen mijn jeugdbeleid. Op financieel vlak is dit mijn allerbelangrijkste beslissing. U weet dat het jeugdbeleid niet goed is voor de grote bedragen, dat dat niet de miljarden zijn. Maar in dit geval gaat het wel over een zeer substantiële financiële inspanning. Als je het bekijkt over de volledige termijn van vier jaar, is het een beslissing die gaat over 132 miljoen euro.

Het bedrag is natuurlijk niet de enige reden waarom het zo belangrijk is. Voor veel landelijke jeugdorganisaties die toch de backbone zijn van het jeugdwerk in Vlaanderen, is het zeer bepalend voor de manier waarop zij de komende jaren kunnen werken. Daarom heb ik heel veel begrip voor de organisaties die reikhalzend naar die beslissing hebben uitgekeken.

Om alles nog eens ordentelijk in een kader te plaatsen, zal ik nog even het decretale kader schetsen, vooraleer in te gaan op de manier waarop we dat effectief beslist hebben. U weet dat artikel 13, §1, van ons Jeugddecree van 20 januari 2012, de procedure voor de advisering van de variabele werkingssubsidies bepaalt. Artikel 3 van het besluit tot uitvoering van dit decreet geeft de procedure verder vorm. Ik zal het kort nog even samenvatten voor de helderheid van het debat.

Erkende jeugdverenigingen kunnen om de vier jaar variabele werkingssubsidies aanvragen. Uiterlijk op 1 januari van het jaar dat voorafgaat aan de periode waarvoor de subsidie wordt gevraagd, bezorgen ze aan de administratie een beleidsnota. Dat was natuurlijk 1 januari 2021. In totaal hebben 78 organisaties dat effectief gedaan.

Vooraleer zij een ontwerp van advies uitbrengen, kunnen de adviescommissies en de administratie de verenigingen om aanvullende inlichtingen verzoeken. De adviescommissies en de administratie stelden aan 61 verenigingen vragen naar bijkomende informatie. Het gaat hier om punctuele verduidelijkingen met betrekking tot specifieke passages in de beleidsnota.

De adviescommissies en de administratie formuleren vervolgens een ontwerp van advies dat voor 15 mei naar de verenigingen wordt gestuurd. De verenigingen kunnen hierop voor 1 juni een schriftelijke repliek formuleren. In het definitief advies wordt gemotiveerd waarom de adviescommissies en de administratie het standpunt van de vereniging al dan niet bijtreden. 44 verenigingen dienden tijdig een repliek in. De repliek biedt aan de verenigingen de mogelijkheid om eventuele feitelijke onjuistheden in het ontwerp van advies recht te zetten. Het gaat hier om materiële vergissingen met betrekking tot de lezing van de beleidsnota en van de antwoorden op de vragen naar bijkomende informatie.

Voor de duidelijkheid: wat het niet kan zijn, is het inbrengen van nieuwe informatie en van nieuwe gegevens. Wat beoordeeld wordt, is de beleidsnota. De replieken kunnen alleen maar dienen om eventuele onjuistheden of onduidelijkheden recht te zetten.

Om de hoogte van de variabele werkingssubsidies te adviseren, hanteren de adviescommissies en de administratie, conform artikel 17, §2, van ons decreet, de volgende beoordelingscriteria, als die relevant zijn voor de beoordeling van de gesubsidieerde initiatieven: profilering en positionering; langetermijnvisie; inhoudelijk concept en concrete uitwerking; samenwerking en netwerking met andere actoren in zowel binnen- als buitenland; de haalbaarheid; het bereik; het gelijkheidskansenbeleid; de financiële onderbouwing van de werking; transparantie over de relatie van de initiatieven van de vereniging die in de beleidsnota voorkomen met mogelijke andere initiatieven van deze vereniging, en de wijze waarop de initiatieven worden gefinancierd; het onderschrijven en uitdragen van de rechten van het kind. In 2016 werd daar een aanvullend criterium aan toegevoegd, namelijk: de wijze waarop de vereniging inspeelt op de kansen die de stedelijke context biedt voor vernieuwende initiatieven en op de maatschappelijke uitdagingen die zich in het bijzonder in steden voordoen.

Dat is het decretale kader dat mijn administratie uiteraard in dezen zeer nauwgezet heeft opgevolgd.

Ik ga dan in op de vraag naar het jaarlijkse budget, dat gekoppeld is aan dat decretale kader. Ik heb het beschikbare budget voor de werkingssubsidies van de erkende jeugdverenigingen verhoogd met 1.554.000 euro. Gelet op het decreet van 7 mei 2004 houdende aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele en jeugdsector, en de artikelen 2 en 3 van het besluit tot uitvoering van dit decreet, wordt hieraan 155.000 euro toegevoegd in het kader van de herverdeling van de vrijgekomen DAC-middelen van de jeugdsector. Dat maakt een totaal van 1.709.000 euro, wat het mogelijk maakt om nieuwe verenigingen te erkennen en om de ingediende beleidsnota's van de verenigingen te honoreren. Zo wordt er 724.167 euro besteed aan de verhoging van de basissubsidies omwille van de nieuwe erkenningen. Een bedrag van 984.833 euro wordt besteed aan de verhoging van de variabele subsidies. Het totaal budget bedraagt 32.919.000 euro. Dat is nog exclusief mogelijke indexeringen de komende periode.

U weet dat het in de discussies in deze commissie vorig jaar vooral de zorg was dat de intrede van mogelijke nieuwe landelijke organisaties zou leiden tot een verlaging van de budgetten voor de bestaande organisaties. Dat was in deze commissie de grootste zorg. Dat was ook bij de Vlaamse Jeugdraad de grootste zorg. We hebben die zorg kunnen oplossen door die extra middelen vrij te maken maar ook door veel meer dan dat.

Voor negen nieuwe erkenningen hebben we 724.167 euro nodig gehad, om ervoor te zorgen dat iedereen er op peil zou blijven.

Ik kom tot de manier waarop we zijn omgegaan met de advisering. Op 15 juli 2021 ontving ik, zoals decretaal bepaald, de definitieve adviezen van de onafhankelijke beoordelingscommissies en de administratie. Van de 97 erkende organisaties vroegen 78 organisaties bijkomende variabele subsidies voor de periode 2022-2025. Van deze 78 organisaties zouden 34 organisaties substantieel meer middelen krijgen vanaf 2022. Bij 8 van die 34 verenigingen gaat het zelfs om het gevraagde bedrag voor de periode 2022-2025. Voor 37 organisaties betekende het advies van de administratie en de commissie een status quo. 4 daarvan vroegen variabele subsidies aan maar blijven op het basisbedrag. En, belangrijk: voor 7 organisaties werd een daling ten opzichte van de vorige beleidsperiode geadviseerd. Dit was de inhoudelijke advisering van onze experts en administratie. Men heeft zich daar, voor de duidelijkheid, gebaseerd op inhoudelijke criteria.

Ik heb dat dossier dan ontvangen en vastgesteld dat ik na die beoordeling met mijn beschikbaar budget, dus na toevoeging van die bijna 2 miljoen euro, een restbedrag had van 473.377,72 euro. Met andere woorden: de inhoudelijke beoordeling van de dossiers heeft aangegeven dat het budget dat ik extra had voorzien, ruimschoots toereikend was om de inhoudelijke beoordeling te volgen.

Wat heb ik gedaan? Ik had die kredieten natuurlijk kunnen toevoegen aan andere initiatieven, maar dat heb ik niet gedaan. Ik heb in de plaats daarvan het volgende gedaan: ik heb de subsidiebedragen van vier van de zeven negatief beoordeelde dossiers verhoogd tot 90 procent van het subsidiebedrag van 2021. U weet dat, wanneer men een negatieve beoordeling krijgt, men niet terugvalt tot 0 euro, maar dat men terugvalt op een basisbedrag dat verhoudingsgewijs ongeveer 65 procent van de middelen is. Ik heb voor die vier organisaties beslist om daar nog boven te gaan en te evolueren naar 90 procent, vanwege de specifieke redenen die ik voor die vier onderscheiden dossiers heb. Die hebben te maken met de kwaliteit van hun werking, met hun doelgroep, met hun ambities en met hetgeen wij daarover weten.

Uiteraard gaan wij daar niet licht over. Die vier organisaties hebben ook onvoldoende in hun beleidsnota aangetoond dat zij verantwoord zijn om die middelen te krijgen. Daarom hebben wij ook aan die organisaties als zeer duidelijk signaal

gegeven dat zij in gesprek moeten gaan met onze administratie. In de subsidie-overeenkomst zullen daar ook harde voorwaarden worden opgelegd om te verantwoorden dat wij effectief van dat basisbedrag naar 90 procent gaan.

Het nieuwe restbedrag van 218.306,44 euro dat ik vervolgens nog over had, is vervolgens verdeeld onder de 44 verenigingen waarbij er een status quo werd geadviseerd. Elke vereniging ontvangt een bijkomend forfaitair bedrag van 6615,35 euro. Dat is de manier waarop we zijn omgegaan met de decretaal voorziene beleidsruimte. Ik denk dat ik daarmee een evenwicht heb gevonden tussen enerzijds een zo groot mogelijk respect voor de externe advisering door deskundigen – wiens deskundigheid wat mij betreft niet in vraag wordt gesteld –, en anderzijds natuurlijk een aantal beleidsprioriteiten en ook de kennis van de betrokken vier organisaties die meer krijgen. En de organisaties die een status quo hadden, krijgen zo een beetje financiële zuurstof.

Er werden vragen gesteld over welke maatschappelijke tendensen het gaat wanneer we meer middelen geven. Daar zijn een drietal tendensen die we hebben vastgesteld en die eigenlijk zeer goed aansluiten bij de beleidsprioriteiten in mijn beleidsnota Jeugd en in het jeugd- en kinderrechtenbeleidsplan (JKP). Een eerste punt is dat bij ruim een derde van de jeugdverenigingen de verhoging bedoeld is om een groter aanbod voor kinderen en jongeren te realiseren. Sommige organisaties vergroten hun capaciteit op bestaande locaties; andere organisaties breiden hun aanbod uit naar andere steden en gemeenten. Dat is dus een zeer goede zaak, dat we eigenlijk het rijke aanbod dat we hebben, breder beschikbaar zullen stellen in Vlaanderen en Brussel. Dat is het geval voor een derde van de verenigingen.

Bij nog ruim een derde is de verhoging bedoeld voor initiatieven om een meer diverse doelgroep te bereiken. Dit varieert van het verlagen van drempels in het jeugdwerk, over het toeleiden van kinderen en jongeren naar het jeugdwerk, tot het organiseren van nieuwe activiteiten die tegemoetkomen aan specifieke noden. Ik verwijs daarbij ook naar JKP-doelstelling 4, die gaat over vrije tijd en jeugdwerk voor allen.

Tot slot gaat het bij de overige verenigingen om specifieke inspanningen van organisaties op het vlak van bijvoorbeeld digitaal jeugdwerk – zeer actueel in tijden van corona – of kwaliteitszorg. Ook samen met de bijzondere jeugdzorg zijn daar bijvoorbeeld mooie initiatieven.

Tot slot is er verwezen naar de actie van de Vlaamse Jeugdraad om 7 miljoen euro extra aan middelen te pompen in het jeugdwerk. De Vlaamse Jeugdraad weet dat ik een bondgenoot ben om meer middelen naar de jeugdsector toe te leiden. Wat mij betreft kan dat nauwelijks genoeg zijn. We zitten natuurlijk in een budgettaire context die niet evident is. In de Septemberverklaring zijn we gegaan tot een gezondmaking van de overheidsfinanciën tegen 2024 van 900 miljoen euro. Daarvoor zijn geen extra inspanningen gevraagd van het jeugdwerk, wat mij bijzonder plezier doet. Bovendien hebben we voor bijna 2 miljoen euro extra middelen gepompt in het landelijk jeugdwerk. Daar heb ik naar verwezen.

Ik heb begrip voor de vraag om meer middelen. Maar ik wil die meervraag ook nuanceren, omdat we eigenlijk volledig volgens de principes van het Jeugddecreet gewerkt hebben, waar ik ook volledig achtersta. Dat was namelijk met een inhoudelijke beoordeling door externe experts. En we zijn ook op die inhoudelijke beoordeling doorgedaan.

Gewoon wat extra middelen geven, en dat een beetje verspreiden over de sector, dat is niet de manier waarop wij subsidies toekennen. Subsidies toekennen is een zeer ernstige zaak. Het is niet omdat je sympathie hebt voor een bepaalde organisatie, omdat je sympathie hebt voor een bepaalde doelgroep, dat je daarom

ook subsidies moet geven. Dat moet gebeuren volgens decretale voorwaarden. Dat moet opgevolgd worden, daar moeten ook numeriek een aantal zaken aan verbonden worden, zodat het controleerbaar is. Dat is de manier waarop we die subsidiëring hebben aangevat.

Dat is ook de reden waarom ik ervan overtuigd ben dat we voldoende middelen hadden om deze beslissing te nemen, precies omdat ik vorig jaar in de begroting van 2021 een historische stijging heb gehad van mijn middelen voor het jeugd-beleid. Ik dank u.

De voorzitter: De heer Vaneekhout heeft het woord.

Jeremie Vaneekhout (Groen): Bedankt, het was inderdaad een uitvoerige vraag en het is natuurlijk een heel proces. Het is dan ook logisch dat er een ruim antwoord komt. Dank daarvoor.

Ik heb misschien toch een paar zaken waar ik nog even wil bij stilstaan. Ten eerste heb ik ook zeer veel erkenning en respect voor de expertise van de adviescomités en de administratie, die daar hun deskundig oordeel over vellen. Ik zal dat ook bij de komende vraag vermelden, want ik had de indruk dat u al een klein beetje aan het anticiperen was op de volgende vraag die gesteld zal worden. Ik denk dat we dat naar waarde moeten schatten en dat we daarmee aan de slag moeten, en daar ook wel vragen over kunnen stellen.

Maar dat brengt mij wel tot de vraag of er een mogelijkheid is dat wij die adviezen inkijken? Ik weet niet hoe we dat praktisch moeten organiseren, maar in principe hebben wij als parlements lid de mogelijkheid om dat te doen, denk ik. Maar ik kijk een beetje naar u en uw kabinet om te kijken op welke manier we dat kunnen organiseren. Daarom stel ik die vraag – niet alleen voor het dossier bij het volgende thema, maar ook voor de andere dossiers. Ik hoef niet alle dossiers zelf te zien, maar die adviezen en de beslissingen die daarnaast liggen interesseren mij wel.

Ten tweede zegt u dat jullie het decreet gevolgd hebben. Jullie hebben de inhoudelijke beoordeling gedaan. En dan blijkt dat er niet meer geld nodig is. Dat staat natuurlijk een klein beetje in schril contrast met de vraag van de Vlaamse Jeugdraad net voor de zomer, maar ook met de communicatie 'Dalle zet de eerste stap'. Zij blijven zeer erkentelijk naar alles wat er gebeurt, maar zij vragen ook of de Vlaamse Regering hen volgt richting 2022. Het zou ook vreemd zijn mochten zij niet voor meer geld pleiten. Laat ons dat ook zeggen. Dat is dus helemaal terecht, en het is goed dat ze hun rol spelen. Maar je ervan afmaken door te zeggen dat er uit de dossiers blijkt dat er voldoende geld is? De administratie en de adviescommissies doen een inhoudelijke beoordeling, maar die inhoudelijke beoordeling vindt plaats binnen een budgettair kader dat u bepaalt. Je zou dus perfect bepaalde inhoudelijke componenten financieel hoger kunnen inschalen en daar de nodige zaken aan verdienen. Dus zeggen dat dit bewijst dat er geen extra geld nodig is? Als logica volg ik daar niet in. Maar je zou ook kunnen zeggen: op een aantal van die inhoudelijke componenten gaan we nog meer inzetten.

Ons pleidooi is niet: voorzie meer geld en strooi het maar rond. Ons pleidooi is: versterk een aantal van die inhoudelijke componenten nog extra door daar meer budget tegenover te zetten. Dat is het debat, en dat zal in de toekomst ook altijd het debat blijven. Maar gewoon zeggen dat er voldoende geld is, 'want dat blijkt uit de dossiers', dat vind ik net iets te gemakkelijk of niet helemaal correct.

Een derde bedenking is eigenlijk eerder een economische bedenking. We kunnen enerzijds kijken naar de nominale bedragen die het jeugdwerk krijgt, maar we kunnen ook eens kijken naar de inflatie en de index. Het is een debat dat we gisteren ook gevoerd hebben. We moeten wel eerlijk zijn met elkaar: het is niet

omdat je hetzelfde nominale bedrag krijgt of daar een beperkte stijging op krijgt, dat dat beantwoordt aan het opvangen van de inflatie.

U verwees er daarnet zelf expliciet naar dat dit nog losstaat van de indexering van de komende jaren. En dan is dit een zeer eenvoudige vraag: zullen er in 2022, en ook in 2023 en 2024, middelen voorzien worden om die indexering te dekken? En als dat zo is, zal dat enkel zijn voor de 50 procent-looncomponent zoals dat vandaag is? Of bent u van plan om het hele bedrag, die 100 procent te gaan indexeren? Daar zijn wij alvast voorstander van.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Minister, bedankt voor uw antwoord. Het was een heel uitgebreid en degelijk antwoord. Ik ga u niet vragen om in uw glazen bol te kijken om te voorspellen wat de regeringen in de toekomst, in de komende jaren allemaal gaan beslissen. Ik kan wel uw gedachten lezen, denk ik: ik denk dat u altijd de mogelijkheden zult aangrijpen om meer middelen voor het jeugdwerk te bepleiten. Dat leid ik alvast af uit uw antwoord en de acties die u de afgelopen jaren al hebt ondernomen.

Collega's, als we het hele antwoord horen, denk ik dat we duidelijk kunnen stellen dat de lat hoog ligt in het jeugdwerk. Ik denk dat we dat ook wel mogen en kunnen erkennen, als we zien waar de beleidsnota zoal aan moet voldoen. De vraag is dan soms of de lat te hoog ligt. Persoonlijk denk ik dat het goed is voor de kwaliteit van het jeugdwerk en de verantwoording en de wijze waarop we hier toch belangrijke subsidies uitkeren aan de verenigingen, dat we de lat zo hoog kunnen leggen.

En dan is het natuurlijk ook wel belangrijk dat we de verenigingen op een goede manier begeleiden zodat zij die lat halen, dat zij aan die kwaliteitseisen kunnen voldoen. Als ik dan hoor dat er toch wel een hele ronde georganiseerd wordt om eventueel bijkomende motivering te voorzien, en dat er antwoorden kunnen worden geboden, dan denk ik dat dat een belangrijk proces is in dit hele traject. Mocht er ook een evaluatie komen van dit traject, dan denk ik dat we dat ook zeker moeten waarderen.

Ik denk dat het gewogen advies van zowel administratie als commissie inderdaad heel belangrijk is; collega Vaneeckhout heeft er ook al naar verwezen. Het is belangrijk dat er een gewogen advies kan worden gegeven. Ik begrijp ook dat u daar terdege rekening mee hebt gehouden, minister, en dat dat eigenlijk uw basis is geweest om uw beslissing te nemen. En daarnaast hebt u, aangezien het budgettair kader dat toelaat, ook nog de oefening gemaakt om die verenigingen nog een extra duwtje te kunnen geven of een herkansing aan te bieden. U hebt ook die gelegenheid gegrepen. Ik denk dat dat ook positief is. Ik kan daar enkel heel positief over zijn.

Er werd net gesteld dat er een oefening wordt gemaakt bij de adviezen binnen een budgettair kader. Nu, als het budgettair kader enkel beperkend is, ga ik ervan uit dat het geld ook wel op is in een adviesronde. Maar dat bleek niet zo te zijn; er is inderdaad meer ruimte om nog andere verenigingen een extra duw te geven. Minister, ik wil u vragen of u naar de toekomst toe ook in verder overleg gaat na deze subsidiëronde, of is dat al gebeurd? En wat zijn daar belangrijke opmerkingen richting de toekomst?

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (Vooruit): Ik kom hier tussen in het beleidsdomein Jeugd in naam van collega Anaf, die zich liet verontschuldigen. De Vooruitfractie, en met name collega Anaf, heeft altijd de vraag ondersteund van het jeugdwerk naar een extra

structurele 7 miljoen euro. Dat hebben ze via die befaamde wafelenbak op tafel gelegd. Want die 7 miljoen euro extra zijn echt wel nodig om die ambities waar te maken. Er wordt geroeid met bijzonder weinig middelen, met heel veel inzet, en het is bijzonder belangrijk werk. Onze fractie is ervan overtuigd dat als je een ambitieus en kwaliteitsvol jeugdwerk wilt, je daar voldoende middelen tegenover moet stellen.

Het is fijn dat u kunt aankondigen dat u 1,54 miljoen euro extra nieuwe middelen kunt voorzien. Dat is geen 7 miljoen euro, maar het is een begin. Maar als we de cijfers van nabij bekijken, dan zien we eigenlijk nauwelijks nieuwe middelen. In 2021 is er al 32,8 miljoen euro begroot, en we moeten dat helaas ook plaatsen tegenover het feit dat de Vlaamse Regering in globo wel op de toekomst van onze jongeren en kinderen bespaart, via die 100 miljoen euro besparing in het onderwijs. Daar hebben we gisteren uitgebreid over gedebatteerd. Ik wil dat toch even in herinnering brengen.

Een tweede bedenking is dat het goed is dat 67 verenigingen hun subsidies zien toenemen ten opzichte van het jaar voordien. Maar eigenlijk hebt u die middelen verneveld, waardoor ik mij afvraag wat die verenigingen daaraan hebben. Kijk bijvoorbeeld naar Scouts en Gidsen Vlaanderen maar ook naar FOS Open Scouting: die krijgen allebei ongeveer 6600 euro extra per jaar op een totaalbedrag van 1,35 miljoen euro. Het is fijn dat er niet bespaard werd, maar denkt u dat u, door die middelen te vernevelen, echt dat fundamenteel verschil kunt maken voor een vereniging, en vooral voor onze jongeren?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Ik ga eerst in op de vraag van collega Vaneeckhout rond transparantie. Wat mij betreft komt er volledige transparantie en kunnen we alles online zetten. Alleen wil ik er wel op wijzen dat dit niet noodzakelijk de wens is van de betrokken organisaties. Zeker als men negatief beoordeeld wordt, kan ik mij inbeelden dat dat vaak confronterende zaken zijn die betrekking hebben op de interne werking of de boekhouding van een organisatie. Dat zijn niet noodzakelijk zaken die niet door de beugel kunnen, maar wel zaken die niet onmiddellijk blijk geven van een bijzonder performante aanpak. Het is een beetje gênant om dat dan op de straatstenen te gooien. Zij hebben daar ook bepaalde privacyrechten rond. Maar ik stel voor dat we met het commissiesecretariaat bekijken wat de meest geschikte manier is. Er is ook openbaarheid van bestuur. Maar misschien moeten we het op een eenvoudige manier regelen, zodat jullie inzage kunnen krijgen in datgene wat jullie willen zien. Ik zou wel willen vragen om dan vervolgens niet elk individueel dossier hier te behandelen. Mijn kabinet is ter beschikking voor eventuele vragen, maar uit respect voor die werkingen zou ik dat niet doen, dat lijkt mij niet echt aangewezen.

Terugkomend op de vraag van 7 miljoen euro: iedereen speelt de rol die hij moet spelen, denk ik. Het lijkt mij logisch dat de Vlaamse Jeugdraad ijvert voor meer middelen voor de jeugdsector, ik vind dat iets heel logisch. Maar ik vind het even logisch dat wij de beoordeling gaan doen op basis van een expertenadvies, en op basis van gemotiveerde aanvragen. Het is niet omdat ik bepaalde doelstellingen belangrijk vind, of belangrijker zou vinden dan andere, dat ik op die basis kan zeggen dat ik meer geld wil geven aan verenigingen, gewoon omdat dat mijn dada is. Het zou trouwens ook nogal vreemd zijn, collega Vaneeckhout, dat ik ex post, wanneer ik vaststel dat ik meer middelen heb – hetzij omdat ik er heb toegekend in de begroting van 2021, hetzij doordat ik er en cours de route nog zou kunnen bijvragen van de regering – dat ik dan bepaalde criteria zou opschalen en daar meer middelen aan zou geven. Ik denk dat dat zeer onrechtvaardig zou zijn ten aanzien van de organisaties die dat niet op voorhand weten. Mocht je dat op voorhand aangeven, dan kun je daar iets over zeggen. Maar dat is decretaal niet

voorzien, en dat is ook niet de waarop we gewerkt hebben. Ik vind dat trouwens ook niet wenselijk.

Maar goed, ik wil maar zeggen dat wat u zegt, eigenlijk decretaal niet kan, maar ook niet correct is ten aanzien van de organisaties die die dossiers hebben ingediend op basis van de leidraad die zij kennen. De beoordelingscriteria zijn gekend. Een weging daarin toepassen is iets wat ik niet zomaar kan doen. Mocht ik dat willen doen, dan denk ik dat ik dat ook heel duidelijk moet verduidelijken in het toepasselijk besluit en in de leidraad.

Ik begrijp van de Vlaamse Jeugdraad dat zij zich voor 7 miljoen euro hebben gebaseerd op het totaal aantal vragen van de jeugdorganisaties. Ik kan alleen maar vaststellen dat die vragen niet allemaal 100 procent verantwoord zijn op basis van het expertenadvies, en dat ik dat dus ook niet op die manier kan honoreren. Ik wil er trouwens op wijzen dat, mocht ik zoveel extra middelen krijgen voor het jeugdwerk, ik mijn mening niet zou veranderen. Dan zou ik andere pistes zoeken om die middelen op een doelmatige manier te besteden. Ik zou dat niet zomaar verdelen over deze organisaties, precies omdat dat niet zou stroken met het extern advies dat ik daarover heb gekregen.

Wat de indexering betreft: dit is automatisch voorzien, dus ik moet daar geen extra middelen voor voorzien. Dat gebeurt automatisch. Dat maakt bijvoorbeeld dat mijn budget voor het landelijk jeugdwerk tussen mijn eerste begrotingsjaar 2020 en het derde begrotingsjaar, 2022, evolueert van 30.906.015 euro tot 32.919.000 euro, wat dus meer is dan het bedrag dat ik heb bijgekregen, omdat er ook deels een indexering op toegepast is op 50 procent van de looncomponent. En dat zal in de toekomst ook het geval zijn.

Collega Rombouts, er is effectief ook overleg geweest met de Vlaamse Jeugdraad, niet alleen om een toelichting te geven bij deze beslissing en bij de manier waarop we gedeeltelijk gevolg hebben gegeven aan hun vraag naar bijkomende budgetten, maar ook over de manier waarop we dit in de toekomst zien. Deze beslissing is wat mij betreft definitief, maar we zullen binnen vier jaar – dat zal mogelijk met een andere minister zijn – opnieuw een beslissing moeten nemen. Maar de bedoeling is om dat niet te doen op basis van hetzelfde decretaal kader.

U weet dat het mijn ambitie is om te komen tot een geïntegreerd jeugddecreet, waarbij we een geïntegreerde visie over jeugdbeleid zullen ontwikkelen – niet alleen lokaal en bovenlokaal maar ook landelijk –, door de verschillende decreten samen te brengen. En het spreekt voor zich dat we daarbij ook de Vlaamse Jeugdraad en verschillende andere actoren zeer intens zullen betrekken. Ook daar is natuurlijk ongerustheid over: wat zal dat veranderen? Maar we gaan dat op een overlegde manier met hen doen, dat is evident.

Collega Segers, ik ben een beetje verwonderd dat u de link legt met het onderwijsbeleid en de onderwijsdiscussie. Dit is een beslissing over het jeugdwerk, waarvoor ik extra middelen voorzie, en waarop ook geen enkele besparing wordt toegepast. Mijn bevoegdheid rond Jeugd gaat uiteraard breder en is toepasselijk op alle beleidsdomeinen waar kinderen en jongeren aan de orde zijn. Voor Onderwijs verwijst u naar een besparing van 100 miljoen euro. Ik neem aan dat u ook hebt geluisterd naar het debat over de Septemberverklaring, waar collega Weyts erop gewezen heeft dat het onderwijsbudget sinds de start van deze legislatuur is gestegen met 1,6 miljard euro. In die zin denk ik dat uw tussenkomst wel serieus dient te worden genuanceerd.

De voorzitter: De heer Vaneeckhout heeft het woord.

Jeremie Vaneeckhout (Groen): Minister, bedankt voor de aanvullende antwoorden.

Eerst en vooral rond die transparantie: mijn vraag is niet om dat publiek te maken en dat ergens op een website te plaatsen. Mijn vraag is om dat op een vertrouwelijke manier te kunnen inzien. En uiteraard mag u er dan op rekenen dat we de komende weken niet over al die dossiers vragen gaan stellen. Ik weet dat het kabinet ons ook met plezier zal antwoorden als daar concrete vragen over zouden zijn. Ik verwacht eigenlijk ook niet te veel vragen, maar ik denk wel dat het goed is dat wij ons informeren.

Ten tweede is er de beschouwende vraag of er dan al dan niet meer geld nodig is. Ik volg eigenlijk helemaal uw logica, in die zin dat als er meer geld komt voor het jeugdwerk, het geen automatisme zou moeten zijn dat we dat dan spreiden volgens de criteria in het decreet, en dat dat dan gewoon wat extra enveloppes zijn. Maar dat is natuurlijk iets anders dan zeggen dat we niet de politieke keuze zouden kunnen maken om het budget voor jeugdwerk uit te breiden, en dus een extra spoor te voorzien. U hoeft dat niet te verdedigen of u hoeft dat niet te doen, maar theoretisch gezien kunt u de politieke keuze maken om nog meer in te zetten op jeugdwerk om voor een stuk aan die vraag tegemoet te komen, en te kijken hoe die middelen dan het beste worden ingezet. En dat is ons pleidooi.

Want we stellen eigenlijk vast dat als je economisch kijkt naar de jeugdwerkingsmiddelen, er de afgelopen jaren geen 100 procentindexering is, maar 50 procent, wat enkel de looncomponent is. En een aantal organisaties – collega Segers wees er al op – krijgen een heel beperkte verhoging van 6600 euro op een budget van meer dan 1 miljoen euro, en dat is economisch de facto dezelfde waarde of nog minder. Dat is dus de facto een verarming voor een aantal organisaties. Want het gaat natuurlijk niet alleen om nettobedragen of absolute bedragen, het gaat over de koopkracht die je daarmee hebt als organisatie. Dat vinden wij belangrijk, en daarom vinden wij het wel een legitieme vraag om ten eerste een volledige indexering te doen – we vragen dan ook om dat te onderzoeken – en ten tweede te kijken of er in de toekomst toch nog middelen te vinden zijn, hetzij via bestaande sporen die aangepast worden, hetzij via een nieuw spoor.

Maar ik heb ook aan de voorzitter beloofd om hier niet de begrotingsdiscussies van volgend jaar te voeren. Die komen binnen enkele maanden op ons af. Maar dat is alvast ons pleidooi wat betreft de specifieke beslissing die nu genomen is rond jeugdwerk. Bedankt.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Ik wil de minister ook hartelijk danken wat betreft de toekomst: het geïntegreerd jeugddecreet. Dat is een oefening die op ons afkomt, en wij zullen daar met heel veel plezier ook een positieve bijdrage toe leveren. Maar het is vooral heel belangrijk dat u zelf ook zegt dat dat in samenwerking met het jeugdwerk zal gebeuren. Ik denk dat dat een heel belangrijk uitgangspunt is.

Ten tweede, wat betreft het budget en de verdeling van vandaag, blijf ik bij mijn standpunt dat het een historische beslissing is, ten eerste door het bedrag op zich. En ten tweede hadden we, op het moment dat er meer verenigingen erkend werden, schrik dat er mogelijk minder budget naar de anderen zou gaan. Maar u bent erin geslaagd om inderdaad extra budgetten te voorzien, ook voor de andere verenigingen.

Collega's, ik denk ook dat we die oefening eens moeten maken hier in het parlement, en naar de andere sectoren kijken. Er is ten eerste een vraag naar budget, er is ten tweede een advies dat geleverd wordt, en er is ten derde de toekenning van de middelen. Dan moeten we vaststellen dat wat er geadviseerd is, ook volledig uitbetaald is. En dat is in andere sectoren toch soms helemaal anders. Dat op zich geeft ook aan hoe historisch deze beslissing is.

En ik hoop dat we met dit budget dan effectief tegemoet kunnen komen aan de ondersteuning van veel extra kinderen via het jeugdwerk, en verder kunnen bouwen aan een sterk jeugdwerk. De toekomstige discussies over de budgetten voeren we uiteraard graag verder mee. Bedankt.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Orry Van de Wauwer aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de werkingssubsidies voor Wel Jong Niet Hetero en de initiatieven van de Vlaamse Regering rond lgbti-jongeren
– 4586 (2020-2021)

VRAAG OM UITLEG van Filip Brusselmans aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over het subsidiebedrag dat wordt toegekend aan Wel Jong Niet hetero
– 4590 (2020-2021)

VRAAG OM UITLEG van Freya Perdaens aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de subsidies aan Wel Jong Niet Hetero
– 4593 (2020-2021)

VRAAG OM UITLEG van Jeremie Vaneeckhout aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de lgbtqi+-werking voor jongeren
– 4606 (2020-2021)

VRAAG OM UITLEG van Maxim Veys aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de noodkreet #SafetyNotFound van Wel Jong Niet Hetero
– 4637 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: De heer Van de Wauwer heeft het woord.

Orry Van de Wauwer (CD&V): Ik ga de draad oppikken bij uw laatste tussenkomst bij de vorige vraag, minister. Daar zei u dat het niet de bedoeling is elk individueel dossier hier te behandelen. Collega Vaneeckhout heeft ook beloofd dat niet te zullen doen binnen een paar weken, maar we gaan het dan wel vandaag doen rond Wel Jong Niet Hetero (WJNH).

De aanleiding is natuurlijk het brede debat dat in de media is gevoerd en alle commotie die daarrond ontstaan is. Ik moet niet te veel inleiding meer geven, want het sluit heel nauw aan bij de vorige twee vragen. In essentie gaat het dus om die werkingssubsidies voor de erkende landelijke jeugdverenigingen voor de komende beleidsperiode. U hebt de totale middelen daarvoor al structureel verhoogd met 1,54 miljoen euro, en – dat mag nogmaals benadrukt worden – dat in tijden van besparingen. Dus nogmaals een dikke merci daarvoor, minister.

Het is zonet al duidelijk geworden dat die toewijzing gebeurt op basis van ingediende aanvragen met beleidsnota's en dat het dan een onafhankelijke adviescommissie en het departement Jeugd zijn die een advies opmaken voor de minister. In de tussentijd is er ook feedback naar de verschillende verenigingen en kan er eventueel nog bijgestuurd worden.

Het individuele dossier waar het hier om gaat, is dat rond Wel Jong Niet Hetero. Dat is een landelijk erkende jeugdvereniging die zich inzet voor de strijd voor

gelijkwaardigheid van gender en seksualiteit, een heel belangrijke strijd. Zij hebben zich via de sociale media en de reguliere media uitgesproken tegen de toewijzing van haar subsidies omdat ze 10 procent minder subsidies krijgen in vergelijking met de voorbije beleidsperiode. Wel Jong Niet Hetero ziet hierin een signaal – ik geef u een quote, het zijn niet mijn woorden – dat minister Dalle en de Vlaamse Regering de veiligheid van holebi-jongeren geen prioriteit vinden. Ik vond dat zelf een heel straffe uitspraak en zelfs een redelijk persoonlijke aanval naar u, minister. Dat is niet zoals ik u ken. U hebt ondertussen ook al, vlak nadat ik deze vraag heb ingediend, heel correct en genuanceerd gereageerd op de sociale media en in de media.

Ik vind dat die bewering ook volledig haaks staat op de vele aandacht die naar lgbt'ers gaat in het regeerakkoord, in de verschillende beleidsnota's, in de ondersteuning naar veel lgbt-organisaties, binnen de aanbevelingen die u voor het jeugdwerk hebt opgenomen, en ook haaks staat op de vele initiatieven die in dit parlement genomen worden. Ik denk dat iedereen dat hier gaat erkennen. Er is nog nooit zo veel aandacht geweest voor het welbevinden, het welzijn en de veiligheid van lgbt-jongeren en lgbt'ers in het algemeen als in deze legislatuur. Dat is de verdienste van iedereen over alle partijen, bijna alle partijen heen.

Ik vond dat niet alleen een heel straffe uitspraak ten aanzien van u en de voltallige Vlaamse Regering, maar eigenlijk ook ten aanzien van het hele holebi-middenveld. Het is niet alleen maar Wel Jong Niet Hetero dat ondersteund wordt omdat het een belangrijke rol speelt, neen, er zijn enorm veel organisaties, ook veel gelijkemansorganisaties. Ik vond het ook redelijk aanvallend ten aanzien van het brede jeugdwerk, alsof andere jeugdwerkorganisaties zich niet zouden inzetten voor het welbevinden van lgbt-jongeren. Vandaar wil ik nog een aantal vragen om uitleg stellen, minister.

Op de eerste is eigenlijk al geantwoord in de media, maar ik vind het toch belangrijk dat u ook nog de kans krijgt om dat hier in deze commissie te doen. Wat was de beoordeling van de door Wel Jong Niet Hetero ingediende beleidsnota door de onafhankelijke adviescommissie en het departement Jeugd? Hoeveel middelen kregen zij in de vorige beleidsperiode, vroegen zij op voor de nieuwe en zijn hen finaal toegewezen?

Wat is uw reactie op de #SafetyNotFound-actie van Wel Jong Niet Hetero, waarin zij dus stellen dat de veiligheid van lgbt-jongeren geen prioriteit zou zijn voor u en voor de Vlaamse Regering?

Kunt u meer toelichting geven bij de verschillende initiatieven die deze Vlaamse Regering in het algemeen en u als minister van Jeugd in het bijzonder neemt ter bevordering van het welbevinden en de veiligheid van lgbt-personen en heel specifiek ook lgbt-jongeren?

U had ook al een traject aangekondigd rond professionalisering, maar ik had daar geen vraag over ingediend want dat was voor ik dat gelezen had in de media. Maar ik heb gezien dat de andere collega's daar ook nog vragen over stellen, dus ook daar ben ik heel benieuwd naar. Alvast bedankt voor uw antwoorden.

De voorzitter: De heer Brusselmans heeft het woord.

Filip Brusselmans (Vlaams Belang): De algemene inleiding en situatieschets zijn reeds gedaan door collega Van de Wauwer, al moet ik wel zeggen dat de kern van de zaak voor mij nog niet genoemd is, althans de klemtoon van mijn vraag of de bedenkingen die ik heb bij dit dossier zijn niet genoemd of zijn volledig anders.

Wat is er gebeurd? Wel Jong Niet Hetero heeft een negatief advies gekregen van de commissie die zich daarover buigt. Dat was niet verrassend, want in 2017 is

hetzelfde gebeurd. Toen werd al duidelijk dat ze niet konden voldoen aan decretale verplichtingen en heeft toenmalig minister Sven Gatz zich daar ook nog mee beziggehouden. Het is logisch, de adviescommissie doet dat altijd, of het nu gaat over Wel Jong Niet Hetero of over de lokale sportkring die gesubsidieerd wordt: men bekijkt of er voldaan wordt aan bepaalde voorwaarden en men geeft een advies. Het advies in casu was negatief en men zegt daar dat het toch beter is om die werkingsmiddelen stevig te verlagen, met net geen 70.000 euro minder naar volgend jaar toe.

Dan komt dat dossier bij u en u zegt – daar ligt de kern van de zaak voor mij natuurlijk – dat u dat advies toch niet gaat respecteren. Dat is op zijn minst merkwaardig. Ik heb hier al enkele vragen gesteld in dit parlement omtrent subsidiedossiers, of het nu gaat over Jeugd of over Cultuur. Men schermt daar vaak, om niet te zeggen altijd, met 'wij respecteren de adviezen'. Ik kan mij bijvoorbeeld herinneren – ik heb het daar vanmorgen nog even over gehad – bij minister-president Jambon op cultuurvlak, dat VOS Vlaamse Vredesvereniging toch iets zegt met een Vlaamse identiteit. Ik denk dan dat dat iets is – godsvrede enzovoort – dat de N-VA hoog in het vaandel draagt. Hij zei ook altijd: 'Ja, dat is voor mij zeer persoonlijk, ik vind dat maatschappelijk ook heel belangrijk. Maar een negatief advies, nu moet ik toch wel al die subsidies afnemen, want ik kan mij als minister daartegen toch niet verzetten, ik moet dat volgen, want anders zou het willekeurig zijn en dan zou u mij hier in dit parlement onder mijn voeten geven.' Wel, dat is nu exact wat ik bij u doe, minister Dalle in dit geval. U zegt dat u ze toch maar een besparing van 10 procent gaat opleggen. Dat betekent dan 20.000 euro in plaats van 70.000 euro, want – en dat zijn uw woorden – 'het belang van het thema waar Wel Jong Niet Hetero rond werkt en begrip voor de impact van de organisatie' zijn de redenen om daar toch niet te veel op te besparen. Nochtans zegt u enkele minuten geleden: 'Het is niet omdat je iets waardevol vindt dat dat gesubsidieerd moet worden, ik baseer mij op expertenadvies enzovoort.' U spreekt uzelf daar toch een beetje tegen.

U zegt dan ook dat het belang één specifieke organisatie overstijgt. Dat is natuurlijk volledig waar, dat heeft collega Van de Wauwer trouwens ook terecht aangehaald, dat het nogal een rare uitspraak is van de organisatie in kwestie naar al de rest die zich bezighoudt met dat thema. Maar als u werkelijk die mening bent toegedaan, is het toch hoogst merkwaardig dat deze organisatie toch nog ruim kan genieten van Vlaams belastinggeld. Het doet mij vermoeden dat er sterke lobbyisten zijn in die organisatie, ik weet het niet. Ik vind het in ieder geval zeer bizar en ik vind het eigenlijk niet kunnen dat u vanaf nu dan te pas en te onpas u wel of niet gaat neerleggen bij adviezen van de commissie. Ik heb dan ook de volgende vragen.

Wat zijn de voornaamste negatieve elementen in het dossier en wat is uw reactie daarop? Hoe verantwoordt u het niet respecteren van de adviezen in het voordeel van de organisatie in deze kwestie? Bent u van oordeel dat u vanaf nu de subsidies mag verhogen of verlagen op basis van uw persoonlijke waardering van het thema waar rond de gesubsidieerde vereniging in casu werkt? Indien ja, waarom schaffen we dan de adviescommissies niet gewoon af?

U kondigt ook aan verder in gesprek te gaan met de organisatie over hun werking. Dat is op zich natuurlijk niet slecht. Maar ik hoor graag van u welke andere organisaties datzelfde privilege hebben gehad in het recente verleden.

Tot slot zal hier ook weer veel rond te doen zijn: ze zeggen dat de veiligheid van iedereen die niet hetero is, in het gedrang komt. Dus ik vraag aan u welke andere initiatieven u neemt op dat vlak. Of is het echt zo dat alleen Wel Jong Niet Hetero die belangen behartigt?

De voorzitter: Mevrouw Perdaens heeft het woord.

Freya Perdaens (N-VA): De voorgaande vraagstellers hebben de situatie toegelicht, elk vanzelfsprekend vanuit een eigen perspectief. Sta mij toe om daar vanuit onze fractie nog twee elementjes aan toe te voegen die voor ons heel erg belangrijk zijn.

In eerste instantie is er het gegeven om de vrijheid te hebben om in veiligheid jezelf te kunnen zijn, wat voor ons een van de basiswaarden is van onze samenleving. Helaas, door de incidenten van de afgelopen periode weten we dat dat niet altijd kan, maar dat zou ten minste de basiswaarde moeten zijn waar we naar streven.

Een tweede element waar we binnen dit dossier rekening mee moeten houden en waar we altijd rekening mee moeten houden, is dat de beperkte middelen waarover een overheid – in dit geval de Vlaamse overheid – beschikt, zo optimaal mogelijk ingezet moeten worden om een bepaald doel te dienen waarvoor ze bedoeld zijn, wat dus ook enorm belangrijk is in dit dossier.

In het kader van deze elementen, minister, had ik de twee volgende vragen voor u. In eerste instantie gaf u al aan dat u een professionaliseringstraject ging opstarten met Wel Jong Niet Hetero. Zonder het dossier en de adviezen gedetailleerd te bespreken wegens de privacy, vroeg ik mij toch af of u grosso modo kon stellen met welke aandachtspunten deze organisatie rekening moet houden en hoe een dergelijk traject eruit zal zien.

Een tweede vraag is op welke wijze het jeugdbeleid aandacht geeft aan de regenbooggemeenschap en of er naast Wel Jong Niet Hetero nog gesubsidieerde landelijke organisaties zijn die zich toespitsen op dit thema. Of ziet u dit als een verantwoordelijkheid van alle jeugdorganisaties?

De voorzitter: De heer Vaneekhout heeft het woord.

Jeremie Vaneekhout (Groen): Minister, ik zal niet heel de context opnieuw herhalen. Los van het respect voor de procedure en dus ook respect voor het werk dat hierin verzet is, waar ik straks nog de nodige vragen over stel, was het gewoon ook wel fronsen op het moment dat Studio Brussel en MNM in Mechelen het concept van De Warmste Week voorstelden, waarin het gaat over kunnen zijn wie je bent, dat net dan de organisatie Wel Jong Niet Hetero een noodkreet slaakt over de beslissing die genomen is en waar u straks meer duiding bij zult kunnen geven. Vandaar dat het ook bij ons bezorgdheid oproept: op welke manier is deze beslissing genomen, wat zijn de consequenties daarvan en op welke manier wilt u verder inzetten op aandacht rond het cruciale onderwerp waar Wel Jong Niet Hetero rond werkt en rond een thematiek waarvan ieder van ons in de commissie beseft dat er meer dan ooit nog veel werk aan de winkel is en waar we mee aan de slag moeten?

Ik ga meteen over naar mijn vragen, want de context is geschetst door de collega's.

Wat waren de beweegredenen aan de basis van het negatief advies van de adviescommissie? Het is inderdaad niet de bedoeling om hier ieder individueel dossier te bespreken. Maar als er zelf actie gevoerd wordt door de betrokken organisatie, lijkt het mij ook logisch dat we hier in het parlement daar ook onze rol in spelen, met zeer veel liefde en engagement naar die organisatie trouwens.

Welke toekomst ziet u concreet voor Wel Jong Niet Hetero? Wat bedoelt u concreet als u zich uitspreekt over in overleg gaan over hoe zij hun werking verder kunnen professionaliseren? Welke concrete resultaten en engagementen verwacht u van hen? Kunnen zij – dat is natuurlijk wel cruciaal – die engagementen en die verwachtingen die u stelt, halen met de middelen die nu aan hen zijn toegewezen?

Hoe wilt u als minister verder aandacht voor diversiteit, dus ook qua geaardheid, concreet en structureel laten doorsijpelen in heel het jeugdwerk? In welke mate kan de expertise van organisaties zoals Wel Jong Niet Hetero daarbij ingeschakeld worden?

De voorzitter: De heer Veys heeft het woord.

Maxim Veys (Vooruit): Vorige week, op woensdag 22 september, communiceerde de jongerenorganisatie Wel Jong Niet Hetero in niet mis te verstane bewoordingen over de beslissing van de minister omtrent de variabele werkings-subsidies waar we het daarnet al over gehad hebben. Die organisatie is vervolgens een campagne gestart, #SafetyNotFound, en organiseerde een petitie met onder-tussen 15.790 handtekeningen. In die petitie vraagt men om een extra investering in de veiligheid van LGBTQ+ jongeren.

De beslissing van de minister heeft duidelijk veel losgemaakt bij de organisatie, maar ook bij de regenbooggemeenschap in het algemeen. Vanuit het Vlaams Parlement – collega Van de Wauwer heeft daar gelijk in – hebben wij over de partijgrenzen heen, met bijna alle fracties inderdaad – het is een goede zaak dat we dat op die manier doen – de voorbije maanden verschillende initiatieven genomen om de strijd tegen homo- en transfobie te versterken én de strijd voor gelijke rechten te versterken. Deze beslissing lijkt daar wat haaks op te staan. Ik denk dat het dan ook logisch is dat bijna alle fracties hier ook een vraag om uitleg over ingediend hebben.

Het rapport 'Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet. Gender- en seksuele identiteit in het jeugdwerk' van het departement Cultuur, Jeugd en Media – dat is vorig jaar verschenen, als ik mij niet vergis – had verschillende aanbevelingen. De zevende concrete aanbeveling luidt als volgt: "Behoud, ondersteun en versterk het bestaande aanbod van doelgroep-specifieke organisaties die veilige ruimtes bieden binnen een gevarieerd jeugdwerkaanbod." Het lijkt er niet meteen op dat het bij deze beslissing om een versterken van dit aanbod gaat.

Minister, u hebt inderdaad al geantwoord op sociale media – ik citeer –: "Maar de strijd voor LGBTQ+ jongeren overstijgt het belang van één organisatie alleen. Vandaar is dit een prioriteit in mijn beleid en wordt dit een centrale doelstelling in het jeugdwerk". Ik heb dan ook de volgende vragen voor u.

Ondersteunt u de doelstellingen van Wel Jong Niet Hetero? Had u dan niet meer in dialoog moeten gaan, teneinde een goed subsidiedossier en uiteindelijk een goede werking van Wel Jong Niet Hetero te garanderen?

Bent u ervan overtuigd dat Wel Jong Niet Hetero haar werking, minstens op het niveau van de afgelopen jaren, kan voortzetten met een kleiner budget? Denkt u dat Wel Jong Niet Hetero haar werking kan uitbreiden, in vergelijking met de afgelopen jaren, met een kleiner budget?

Een van de vragen van de adviescommissie betreft het ontbreken van een gedetailleerde begroting in de aanvraag van Wel Jong Niet Hetero. In haar repliek geeft Wel Jong Niet Hetero aan dat ze die detailbegroting graag bezorgen. Werd die uiteindelijk aangeleverd? Dat was ons nog niet duidelijk. Werd daar rekening mee gehouden in de beslissing?

Hoe rijmt u de beslissing om de subsidies van Wel Jong Niet Hetero te verminderen met de aanbeveling in het rapport 'Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet. Gender- en seksuele identiteit in het jeugdwerk', waar ik daarnet naar verwees? Worden die middelen dan op een andere manier geïnvesteerd om rekening te houden met die aanbeveling?

Kunt u concreet aangeven hoe u die strijd voor lgbtqi+-jongeren tot een centrale doelstelling in het jeugdwerk zult maken? Op welke manier wilt u dat doen? Welke acties en welke middelen voorziet u hiervoor?

Ik dank u alvast voor uw antwoorden.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dank u wel, vele collega's, voor de vragen over Wel Jong Niet Hetero.

Ik ga misschien beginnen met wat voor mij de kern van deze thematiek is. Dat is waar collega Vaneeckhout naar verwees, namelijk het thema van De Warmste Week dit jaar: kunnen zijn wie je bent. Voor mij is dat als minister van Jeugd hetgeen ik het meest hoor bij jonge mensen, dat ze willen kunnen zijn wie ze zijn, dat ze daarvoor willen kunnen uitkomen, dat ze zich daarin niet geremd voelen en dat ze daar niet op beoordeeld, laat staan veroordeeld worden, ongeacht hun migratieachtergrond, ongeacht hun sociaal-economische achtergrond, ongeacht hun geaardheid of genderidentiteit. Dit is voor heel veel jongeren wat zij uiterst belangrijk vinden. In dat kader moet dit debat ook geplaats worden.

Specifiek wat Wel Jong Niet Hetero betreft, heb ik natuurlijk begrip voor hun ontgoocheling – ik heb dat ook onmiddellijk duidelijk gecommuniceerd. Het spreekt voor zich dat een organisatie die hoopt veel meer middelen te krijgen dan ze had en die uiteindelijk een beetje minder krijgt dan wat ze al had, ontgoocheld is. Dat spreekt voor zich, daar kan ik alleen maar begrip voor hebben. Dat heb ik vorige week ook laten optekenen.

Daarentegen, hun actie betreur ik, zowel de toon als de inhoud die zij gekozen hebben. Hun ontgoocheling koppelen aan het geweld ten aanzien van lgbtqi+-jongeren en het feit dat lgbtqi+-jongeren geen prioriteit zouden zijn voor deze Vlaamse Regering of voor mijzelf, raakt mij persoonlijk. Ik hecht zeer groot belang aan de positie van lgbtqi+-mensen in de samenleving en in het jeugdwerk. Het gaat in dezen om de beoordeling van een dossier met het oog op de toekenning van subsidies. In die zin ben ik vooral zelf ontgoocheld, omdat het dossier dat ingediend werd door Wel Jong Niet Hetero, onvoldoende sterk was en omdat die organisatie onvoldoende output biedt ten aanzien van hun doelgroep. Op die basis heb ik jammer genoeg niet meer subsidies kunnen toekennen. Dat is mijn ontgoocheling.

Ik ga misschien erg in detail ingaan op de verschillende vragen, omdat er toch detailvragen gesteld zijn en omdat ik daar volledige transparantie in wil bieden.

Ten eerste, wat de cijfers van Wel Jong Niet Hetero betreft, wat de subsidiebedragen betreft: de vereniging ontvangt dit jaar een subsidiebedrag van 224.017 euro. Voor de periode 2022-2025 werd een subsidiebedrag gevraagd van maar liefst 519.248 euro. Voor de duidelijkheid, die 519.248 euro zit ook in de 7 miljoen euro waar in de vorige vraag om uitleg naar verwezen werd.

Na analyse en beoordeling van het ingediende beleidsplan kwam de adviescommissie tot de conclusie dat dit negatief beoordeeld moet worden en dat de organisatie zou moeten terugvallen op het basisbedrag, dat decretaal is voorzien, van 152.785,54 euro. Mijn beslissing houdt inderdaad in dat ik dat bedrag optrek naar 90 procent, wat betekent dat Wel Jong Niet Hetero vanaf volgend jaar en voor een periode van vier jaar 201.615,30 euro zal krijgen. Dat is dus 90 procent van het subsidiebedrag. Het is mij trouwens opgevallen in de communicatie van Wel Jong Niet Hetero dat zij zelf geen bedragen hebben genoemd. Op een bepaald moment had ik het gevoel dat ik eigenlijk een volledige subsidiëring had weggenomen. Als

je bekijkt wat er verdwenen is, is dat ongeveer 20.000 euro of 10 procent van hun toelage.

Wat het proces betreft, ga ik niet alles herhalen wat ik al gezegd heb in de vorige vraag. U weet dat er een beleidsnota opgesteld moet worden, waarbij het doelstellingenkader wordt aangevuld met meetbare indicatoren. De vereniging dient ook op basis van een beschikbaar gesteld sjabloon een begroting in te dienen. De vereniging kiest zelf op basis van modules voor welke werkvorm zij de erkenning aanvraagt. In het geval van Wel Jong Niet Hetero is dat het landelijk jeugdwerk. De kerntaak van deze werkvorm is: het begeleiden van lokale jeugdwerkinitiatieven, het organiseren van een activiteitenaanbod of de vorming van jeugdwerkers. Het is fundamenteel dat de organisatie aantoon op welke manier zij dit aanbod en dus de erkenningsnormen zal realiseren.

Belangrijke criteria bij de beoordeling van de beleidsnota zijn: de concrete uitwerking van het doelstellingenkader in meetbare indicatoren en de financiële onderbouw vertaald in een transparante begroting. Daarvoor is ook een leidraad ter beschikking gesteld die de administratie aan de verenigingen beschikbaar maakt, waarin de beoordelingscriteria worden geduid en het belang van meetbare indicatoren wordt beklemtoond.

Wat het advies zelf betreft, zult u begrijpen dat ik niet alle details daarvan zal vrijgeven. In de transparantie die we zullen bieden, zal dit natuurlijk in detail door jullie nagelezen kunnen worden.

De belangrijkste tekortkomingen die werden vastgesteld door de onafhankelijke adviescommissie en de administratie waren de volgende. Ten eerste, het ontbreken van meetbare indicatoren, waardoor de adviescommissie en de administratie niet kunnen afleiden of de vereniging de erkenningsnormen zal halen en welke output de vereniging zal realiseren. De opgesomde initiatieven volstaan bovendien niet om de nodige modules te behalen. Ten tweede, het verband tussen het doelstellingenkader en de begroting is onduidelijk. De subsidievraag wordt niet onderbouwd door het doelstellingenkader, aangezien een helder beeld op de output ontbreekt. Ik denk dat het vrij helder is wat daar gezegd werd.

Er is gevraagd naar de dialoog met Wel Jong Niet Hetero. Ik heb natuurlijk al heel veel ontmoetingen gehad met organisaties, heel vaak op het terrein. Wel Jong Niet Hetero ben ik nog nooit tegengekomen op het terrein. Dat zal misschien ook te maken hebben met covid. Ik heb wel een lang gesprek met hen gehad, niet over hun aanvraag maar om contact te hebben met hun vrijwilligers, met een aantal van hun jongeren, via Zoom, in tempore non suspecto – het moet ergens in het voorjaar geweest zijn. Dat was een lang gesprek om kennis te maken met hun werking. Mijn kabinet heeft ook uitvoerig met hen gecommuniceerd, zowel voorafgaand aan als na de beslissing die we genomen hebben.

Collega Veys vroeg of ik niet méér in dialoog had moeten gaan om een goed subsidiedossier te garanderen. Het is natuurlijk niet mijn opdracht om een vereniging te ondersteunen om een subsidieaanvraag in te dienen. Dat zou trouwens een vermenging zijn van posities. Ik moet die subsidieaanvraag vooral ook op een objectieve manier beoordelen en daar dan eventueel beleidsmatige beslissingen over nemen. Maar ik denk niet dat het mijn taak is om een vereniging te ondersteunen. Dat zou niet passen bij de onafhankelijkheid van het beslissingskader.

De Ambrassade daarentegen heeft wel de decretale opdracht om de jeugdsector te ondersteunen. De Ambrassade organiseerde zoals steeds een ondersteunings-traject voor de jeugdverenigingen die een beleidsnota indienen. De administratie op zijn beurt stelde een leidraad ter beschikking – dat heb ik al aangegeven – van de jeugdverenigingen en organiseerde daarover ook een infosessie. De jeugdverenigingen zoals Wel Jong Niet Hetero kunnen steeds vragen stellen aan De

Ambrassade en aan de administratie. Dit neemt natuurlijk niet weg dat elke organisatie zelf verantwoordelijk is voor het traject dat ze aflegt en het dossier dat ze indient.

Gelet op mijn beslissing mag het duidelijk zijn dat ik de werking en de opdracht van Wel Jong Niet Hetero belangrijk vind. Bij die beslissing ga ik niet voorbij aan het advies van de adviescommissie en de administratie. Ik heb beslist om de organisatie voldoende te ondersteunen vanwege haar missie en unieke positie in het landschap. We zijn als samenleving gebaat bij een organisatie rond de doelgroep en de uitdagingen die ermee gepaard gaan. Ik bied Wel Jong Niet Hetero de kans om zich de komende jaren kwaliteitsvol te organiseren rond een activiteitenaanbod, ondersteuning van lokale initiatieven en vorming. De organisatie is natuurlijk vrij in haar keuze om te werken rond concrete thema's.

Niet alleen Wel Jong Niet Hetero is bezig met deze thematiek. Het zou heel jammer zijn mocht dat het geval zijn. Dit is een thematiek die in de hele jeugdsector zeer ruimschoots aan bod komt en waar men steeds meer en zeer terecht aandacht voor heeft. Het is belangrijk om de veiligheid en de ontwikkeling van lgbtq+-jongeren vanuit een breed perspectief te benaderen en te verbeteren. In het kader van het Vlaams Jeugd- en Kinderrechtenbeleidsplan, mijn JKP, zet ik zowel via de prioriteit 'welbevinden en positieve identiteitsontwikkeling' als via de prioriteit 'vrijtijdsbesteding voor allen' in op het creëren en het vrijwaren van gelijke kansen van kinderen en jongeren. Het volgende begrotingsjaar 2022 werken we in het kader van het JKP aan een traject rond genderdiversiteit. Daarmee wordt verder aan de slag gegaan met de geleerde lessen vanuit het kwalitatieve onderzoek dat hier ook geciteerd werd, 'Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet. Gender en seksuele identiteit in het jeugdwerk', dat in 2019 werd gepubliceerd. De concrete aanbevelingen uit het onderzoek tonen aan dat het creëren van veilige plekken voor lgbtq+-jongeren vervat zit in sensibilisering en vorming op grote schaal én in kleine initiatieven op organisatieniveau. Als er gewerkt wordt rond diversiteit, dan wordt effectief ook bijzondere aandacht besteed aan vijf prioritaire doelgroepen waaronder lgbtq+-jongeren. Denk bijvoorbeeld aan het project verbindingsambassadeurs voor het jeugdwerk. Daarnaast noemen sommige jeugdverenigingen lgbtq+-jongeren uitdrukkelijk als doelgroep, bijvoorbeeld Crejaksie of Larf!, en zij voorzien in hun beleidsnota ook concrete initiatieven. Denk bijvoorbeeld aan Sporta, dat rekening houdt met de inrichting van ruimtes en vorming geeft over heteronormativiteit aan monitoren.

Los daarvan merk ik eigenlijk dat alle landelijke jeugdorganisaties hier aandacht voor hebben. Ik doe oneer aan al diegenen die ik niet noem, maar bijvoorbeeld Chirojeugd Vlaanderen – een van de grootste organisaties in het landelijk jeugdwerk – heeft een zeer ambitieuze planning rond toegankelijkheid van het jeugdwerk, en ook deze doelgroep vormt daar een belangrijk onderdeel van. Ik spreek dus uitdrukkelijk tegen dat Wel Jong Niet Hetero de enige organisatie is die dit belangrijk vindt. Alle jeugdwerkorganisaties vinden dit belangrijk. En ook maatschappelijk gesproken is dit wat mij betreft een zeer belangrijke thematiek.

Ik ga even in op de begrijpelijke vraag van collega Brusselmans over de afwijking die ik heb beslist ten aanzien van de adviescommissie en de administratie. Ik vind het een zeer belangrijke en pertinente vraag, omdat we enerzijds natuurlijk zeer nauwgezet de decretale en de reglementaire voorwaarden willen volgen en vooral ook respect willen hebben voor de externe beoordeling, maar anderzijds ook politiek onze verantwoordelijkheid moeten nemen. En voor de duidelijkheid: ik neem de volle verantwoordelijkheid voor alle beslissingen die ik in dit kader heb genomen, ook voor deze beslissing over Wel Jong Niet Hetero. De rolverdeling is duidelijk: de adviescommissie en de administratie adviseren de minister en de minister beslist.

Ik kan bevestigen dat ik het advies van de adviescommissie en de administratie inhoudelijk 100 procent volg. Met andere woorden: inhoudelijk spreek ik de adviescommissie op geen enkel punt tegen. Ik heb vastgesteld dat ik na de inhoudelijke advisering door onze adviescommissie en de administratie, zoals toegelicht als antwoord op de vorige vraag, een budgettair overschot had, dat ik, met andere woorden, ruimte had om extra beleidsbeslissingen te nemen. Ik heb dan effectief voor vier van de zeven organisaties die achteruitgingen beslist om een bijstelling te doen naar 90 procent van het garantiebedrag. Waarom 90 procent en niet 100 procent? Het zou, eerlijk gezegd, gemakkelijker geweest zijn om 100 procent te geven, dan zou ik al die negatieve publiciteit misschien niet hebben gekregen. Ik vond het belangrijk om een duidelijk signaal te geven aan die vier betrokken organisaties dat wat zij hebben ingediend ontoereikend is en dat ik dat geen tweede keer wil zien.

Bovendien vragen wij ook aan die vier organisaties om aan de slag te gaan met die negatieve advisering. We zullen ook in de beheersovereenkomst met die organisaties meetbare doelstellingen opnemen die dat extra bedrag verantwoorden. Voor de volle transparantie, die vier organisaties zijn: Wel Jong Niet Hetero, Habbekrats, Arktos en Kind & Samenleving.

Ik denk, collega Brusselmans, dat ik het nemen van deze beslissing voldoende kan verantwoorden. We zullen dit in de opvolging zeer nauwgezet laten monitoren in uitvoering van de beheersovereenkomst die wij zullen afsluiten. De komende weken wordt daar ook rond samengezeten. De vereniging, en ook de drie andere verenigingen, zullen uitgenodigd worden door het departement. Ik herhaal dat ik het belangrijk vind dat Wel Jong Niet Hetero deel uitmaakt van ons jeugdwerklandschap. Daarom is het belangrijk dat de vereniging, naast het onderschrijven van de subsidieovereenkomst met duidelijke indicatoren, blijft voldoen aan de erkenningsnormen. Ik reken er ook op dat zij op een ernstige manier hun werking zullen professionaliseren om te zorgen dat zij op een betere manier meer jongeren bereiken. Deze thematiek is te belangrijk. De ontoereikende werking is niet verantwoord.

Er is heel concreet gevraagd of de begroting werd aangeleverd. Zoals ik reeds heb geded, is er een leidraad waar vervolgens ook een repliek op gegeven kan worden wanneer men op basis van de leidraad een beleidsnota indient. De repliek biedt aan de verenigingen de mogelijkheid om eventuele feitelijke onjuistheden recht te zetten, maar geeft geen ruimte om nieuwe informatie naar voren te schuiven. Dat wordt ook duidelijk gesteld in het sjabloon dat de administratie ter beschikking stelt aan de jeugdverenigingen. Dit geldt voor alle verenigingen.

Tot daar, collega's, de uitgebreide toelichting over de manier waarop ik dit dossier heb behandeld.

De voorzitter: De heer Van de Wauwer heeft het woord.

Orry Van de Wauwer (CD&V): Dank, minister, voor het heel uitgebreide en zeer genuanceerde antwoord. Chapeau dat u de verdediging van Wel Jong Niet Hetero blijft opnemen, ook nadat u zo bent aangepakt. U hebt de juiste keuze gemaakt door hen toch nog voor 90 procent te subsidiëren, maar tegelijkertijd toch heel duidelijk een signaal te geven en te benoemen dat het de volgende keer beter moet. Het moet beter, net omdat zij zo'n belangrijke doelgroepwerking hebben.

Ook bedankt voor de schets van de gevraagde 7 miljoen euro vanuit de brede jeugdsector en hoe die tot stand is gekomen. Als daar ook zo'n aanvraag van Wel Jong Niet Hetero voor 400.000+ euro middelen tussen zit, kom je zo uiteindelijk tot dat totale budget van die 7 miljoen euro. Collega's, zelfs verenigingen die negatief advies kregen, kunnen toch nog zwaar ondersteund worden. Chapeau, minister, dat u daar extra middelen voor hebt vrijgemaakt. Kijk naar alle andere

sectorale decreten en subsidies binnen de domeinen van onze commissie: voor Cultuur kan dit niet. Dat is geen waardeoordeel naar de minister daar, maar ik wil maar zeggen: u verdient echt die middelen voor de jeugdsector en gaat daar voluit mee aan de slag.

Minister, ik deel natuurlijk ook de teleurstelling over deze actie en de toon ervan. Ik betreur ook een beetje hoe sommige politieke partijen daarop zijn ingegaan. Collega's Vaneeckhout en Veys, ik apprecieer heel hard jullie tussenkomst hier en ik werk enorm graag met jullie samen op deze problematiek, maar hoe jullie op sociale media deze actie ondersteund en ik vind zelfs een beetje uitgemolken hebben, vind ik echt jammer, zeker als ik dan nu hoor hoe genuanceerd jullie hiermee aan de slag gaan. Dat wou ik ook wel zeggen. Ik begrijp wel de teleurstelling, minister, van Wel Jong Niet Hetero, want ik twijfel niet aan hun oprechte inzet. Maar opnieuw: ze hebben geen monopolie wat betreft het welbevinden en de werking naar lgbtq-jongeren. Opnieuw, hoe u hen gered heeft ... maar u moet wel altijd blijven opletten voor het belang van die onafhankelijke adviescommissies. U hebt dat terecht benadrukt. We mogen nooit afglijden naar een situatie waarbij de minister zelf gaat bepalen wie hoeveel middelen krijgt. We mogen geen politisering, geen instrumentalisering van het jeugdwerk krijgen. Dat zijn perspectieven die altijd voorop moeten blijven staan. Dat geldt voor de jeugdsector, voor de kunstensector en voor het sociaal-cultureel werk.

Maar tegelijkertijd, dit gezegd zijnde, nogmaals bedankt dat u Wel Jong Niet Hetero en die drie andere organisaties toch nog gered hebt vanwege hun belangrijke werking. Dat is voor mij in dezen geen probleem, mijnheer Brusselmans. Er is in deze commissie ook heel duidelijk een heel brede consensus en een draagvlak om deze organisaties te blijven ondersteunen. Maar het mag natuurlijk niet de gewoonte worden dat de minister individueel gaat bepalen wie wel en wie niet gesubsidieerd wordt.

Ik heb toch nog een laatste bijkomende vraag, minister, aansluitend op collega Veys, die vraagt hoe u Wel Jong Niet Hetero ondersteuning heeft geboden tijdens het aanvraagtraject. Dat is inderdaad niet uw taak, u verwijst daarbij naar de Ambrassade. Hebt u er weet van of Wel Jong Niet Hetero een beroep heeft gedaan op De Ambrassade voor verdere ondersteuning bij hun aanvraagdossier of eventueel ook bij çavaria als landelijke lgbtq+-koepel? Wordt er voor Wel Jong Niet Hetero nog verder bekeken, niet vanuit het kabinet maar breder, vanuit het Departement, hoe en onder welke andere sectorale decreten – Sport, Welzijn, weet ik veel – zij verder ondersteund zouden kunnen worden? Misschien hebt u daar zelf als minister van Jeugd geen antwoord op, maar aangezien hun werking eigenlijk sectoroverschrijdend is, liggen daar in de verdere toekomst misschien ook nog mogelijkheden.

De voorzitter: De heer Brusselmans heeft het woord.

Filip Brusselmans (Vlaams Belang): Dank u, minister, voor de helderheid. Dat moet ik u in ieder geval nageven: u bent zeer helder geweest. U hebt ook de verantwoordelijkheid genomen voor deze beslissing. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat ik het nog altijd geen zeer bizarre, zelfs frappante situatie vind. Ik hoor hier dat er over de partijgrenzen heen consensus is – collega Van de Wauwer benadrukte het daarnet nog eens zeer goed en volledig terecht – omtrent geen politieke instrumentalisering. De beoordelingscommissies moeten volledig onafhankelijk kunnen werken. Daar ben ik het 100 procent mee eens. Maar, zegt u – en wijs er mij gerust op als ik u fout citeer –: 'ik merk wel dat hier in de commissie een breed gedragen consensus is over dit thema en ik ben wel blij dat die vier verenigingen toch nog iets bij krijgen boven op het advies dat gegeven is.' Hier wordt dus gezegd: ja, we moeten die commissies respecteren in hun autonomie, ze zijn zeer belangrijk, maar als er een brede consensus is in de politiek, dan mag het wel. Ik

vind het frappant dat hier te horen. Het zou eens, collega's, een organisatie moeten zijn die bijvoorbeeld werkt rond – en ik kijk nu naar de cultuursector – Vlaams-nationalisme. En moest er dan een Vlaams-nationale minister-president of minister van Cultuur zijn die de adviezen deels negeert, en die daar dan nog iets bovenop geeft ... Ik geef het u op een briefje: hier zijn minstens drie partijen die op dat moment op de tafel zouden kloppen, om mijnheer Vaneekhout in het bijzonder niet te noemen. Ik vind het dus zeer frappant wat hier gedaan wordt. Ik vind het een gevaarlijk precedent, iets dat u nog gaat achtervolgen. Daar ben ik zeker van. Want het is iets dat gaat bovenkomen bij elke beslissing die nu wordt genomen om organisaties niet langer of minder te subsidiëren ten gevolge van een negatief advies. U schept hiermee een zeer, zeer gevaarlijk precedent.

En tot slot: het gaat hier over een verschil van 50.000 euro tussen het advies dat gegeven is en wat u zelf hebt toegekend. Het gaat over een verschil van 50.000 euro. U zegt 'ik alleen ben verantwoordelijk'. Wel, over enkele jaren is er de nieuwe ronde, de nieuwe visitatieronde. Zij worden dan opnieuw gevisiteerd en er wordt opnieuw een advies uitgebracht. Als dat advies opnieuw negatief zou zijn, minister, dan denk ik dat niet ik maar alle Vlamingen met mij, de belastingbetalers, u hoofdelijk aansprakelijk zullen houden voor die 50.000 euro.

– Orry Van de Wauwer treedt als voorzitter op.

De voorzitter: Mevrouw Perdaens heeft het woord.

Freya Perdaens (N-VA): In de eerste plaats, minister, kan ik als kersverse mama de opvoedkundig verantwoorde manier van aanpakken best wel pruimen. Ik hou dat in gedachten voor als mijn zoontje oud genoeg is om dergelijke technieken ook toe te passen, dat heeft nu helemaal nog geen zin. U tracht op die manier tot betere dossiers te komen, waarbij het beschikbare geld, de karig beschikbare middelen, toch ten beste gebruikt kunnen worden. Nu, wat die extra middelen die toegekend zijn om tot die 90 procent te komen betreft, wil ik toch heel even de collega corrigeren die aangaf dat er middelen bij gezocht waren. Maar als ik het juist begrepen heb, waren de middelen die hiervoor gebruikt zijn, over. Dat is natuurlijk een verschil. Dat is ook een verschil met Cultuur bijvoorbeeld, waar er helaas geen middelen over zijn.

Minister, u gaf ook al via de prioriteiten in het JKP aan dat in alle landelijke jeugdorganisaties dit element van veilig jezelf te kunnen zijn en je goed in je vel te kunnen voelen, heel erg breed geïnterpreteerd mag worden en overal aanwezig moet zijn. Hoe gaat u hier verder nog concreet naartoe werken? Wat zal dan het doel zijn voor de verschillende organisaties en, meer nog: zal dit als een voorwaarde vooropgesteld worden voor toekenning van middelen? En wat wanneer organisaties dat naast zich neerleggen? Wat doet u dan?

De voorzitter: De heer Vaneekhout heeft het woord.

Jeremie Vaneekhout (Groen): Toch er nog eventjes op wijzen dat ik vorige week welgeteld – ik heb het nog eens nagekeken – twee tweets verstuurd heb hierover. Het valt dus best nog wel mee met het politiek uitmelken van dit dossier. Het was er eigenlijk één, de tweede betrof gewoon de vragen die ik hierover vandaag zou stellen aan de minister. Het eerste was dat ik toch wel wat onbegrip had voor deze beslissing. Ik heb het uitgedrukt als 'onbegrijpelijk' en ik zal proberen te duiden waarom.

Minister, bedankt voor het antwoord. U bent gestart met de start die ik heb gemaakt door te verwijzen naar De Warmste Week. Het is eigenlijk wel interessant om te zien dat als je jongeren bevraagt – dat is wat de VRT gedaan heeft – over waar ze het meest van wakker liggen voor de toekomst, het niet gaat, collega Brusselmans, over migratie, dat het niet gaat over klimaat – als ik naar mezelf

kijk –, maar dat het gaat over een wereld waarin iedereen zich goed voelt of waar iedereen de vrijheid heeft om te zijn wie men is of wil zijn. En ik denk dat het geen geheim is dat lgbtqi+-jongeren een groep vormen waarbij het welzijn het vaakst onder druk komt.

Het eindresultaat van deze beslissing– en ik trek daarmee de beslissing van de adviescommissie niet in twijfel – is wel dat er voor de komende vier jaar in het jeugdwerklandschap een minder sterkere partner specifiek rond die doelgroep gaat werken. Vandaar dat ik blij ben dat u zegt, minister, dat het ook in andere jeugdwerkactoren hun planning zit. Maar toch blijf ik me wel de vraag stellen op welke manier we de komende vier jaar voldoende antwoord zullen kunnen geven op de nood die er is om veilige ruimtes te creëren voor die doelgroep en om aan de slag te gaan rond de zaken waar zij van wakker liggen.

Ik zal met plezier het advies ten gronde inkijken. We hebben het er daarnet over gehad. Maar ik wil toch eigenlijk op de procedure inhaken. Eerst en vooral is wat collega Brusselmans zegt natuurlijk wel interessant. Ik ga niet helemaal volgen, maar het is natuurlijk wel interessant dat u daarnet tegen mij zegt dat die 7 miljoen euro geen extra gelduitgaven zijn, want dat is in het decreet niet voorzien, en dat u nu zegt dat u dat wel kunt als u denkt dat het nodig is, want dat is politieke verantwoordelijkheid nemen. Dat bevestigt ook mijn slotantwoord van daarnet. 'Als ik nog 5 miljoen euro extra zou vinden voor het jeugdwerk, dan kan ik die als minister op politieke verantwoordelijkheid, toewijzen aan organisaties': is dat juist of is dat niet juist? Of zegt u: 'Dat kan alleen binnen de kredieten en als ik morgen een miljoen euro vind, dan zal ik dat in 2022 niet kunnen toewijzen aan het jeugdwerk'? Dat klopt volgens mij helemaal niet.

Twee, niet iedere organisatie is even groot, even professioneel uitgebouwd, even sterk om dossiers op te maken. Sommige organisaties doen dat ook maar één keer om de vier jaar – de meeste. Sommige zijn er minder in onderlegd en hebben ook minder professioneel kader. Dat is de ondersteuning van De Ambrassade. Maar eigenlijk is het op het moment dat er verduidelijking gevraagd wordt vanuit de administratie al te laat, want ze kunnen het dossier niet echt meer met nieuwe inhoudelijke elementen verrijken. Ik wil het niet over dit dossier hebben, want dat is decreetgeving. Bent u van oordeel dat het decreet eigenlijk aangepast zou moeten worden en dat wij een extra tussenstap moeten voorzien waar een soort alarmsignaalfunctie kan geopperd worden waarbij wij tegen organisaties zeggen 'met wat er vandaag voorligt zult u niet in aanmerking komen of zal het onvoldoende zijn'. Dit is mijn decreetgevende functie die ik hier in vraag wil stellen, omdat we volgend jaar naar het geïntegreerd decreet gaan. Dan is het misschien nu wel het juiste moment om daarover na te denken.

De voorzitter: De heer Veys heeft het woord.

Maxim Veys (Vooruit): Ik apprecieer uw mooie woorden, voorzitter, dat ik hier rustig in nuance kom debatteren. Sta me wel toe om te reageren. U deed uitspraak over tweets die ik verstuurde. Het is natuurlijk enkel een christendemocraat die collega's op nuance kan evalueren. Ik moet ook wel wijzen op uw tweets, en de tweets van de woordvoerder van de minister die zeggen dat experts en adviezen niets waard zijn voor Vooruit. En dan zegt u dat minister Dalle tegen het advies in toch geld heeft gegeven. Ik vond dat ook wat vreemd. Maar laat het ons daar nu niet over hebben.

Minister, dan kom ik tot uw antwoorden. 'Veilig kunnen zijn wie je bent': daar ga ik voor honderd procent mee akkoord. Dat is een ongelooflijk belangrijke doelstelling. Ik deel samen met u uw blijdschap dat StuBru dit thema heeft uitgekozen voor De Warmste Week.

Ik apprecieer ook uw begrip voor de teleurstelling bij Wel Jong Niet Hetero. Uw ontgoocheling in hun dossier, daar kan ik ook begrip voor opbrengen. Dat is goed bekeken door die adviescommissie. Maar de essentie van het gegeven ligt mij toch in de begeleiding van dossiers. U stelt dat De Ambrassade een opdracht 'ondersteuningstraject' heeft. U hebt het zo benoemd. Waaruit bestaat dat allemaal? Kunnen die tientallen verenigingen daar een beroep op doen? Doen ze dat al dan niet? Is er ook vanuit de administratie een dergelijke ondersteuning? Als ik me niet vergis, geldt dat wel voor het sociaal-cultureel werk, waar er werkingssubsidies zijn. Daar stelt de administratie in begeleiding de dossiers mee op. Waarom gebeurt dat niet in het jeugdwerk? Heeft het ermee te maken dat er in het verleden is bespaard op de administratie? Hoe ziet u dat?

Is het geen moderne manier – ik heb op het kabinet in de stad Kortrijk gewerkt – om in dialoog te gaan met organisaties over wat de doelstellingen zijn? Als het gaat over meetbare indicatoren, is er soms er een verklaring waarom er geen meetbare indicatoren mogelijk zijn. Wel Jong Niet Hetero heeft mij bijvoorbeeld verteld – u had het zelf over 'safe spaces' – dat sommige deelnemers liever niet hebben dat hun identiteit wordt geregistreerd. Ik heb daar wel begrip voor.

Ik ga er wel mee akkoord dat het beter moet. Mijn vraag is dan concreet hoe we dat zullen doen. Hoe zullen we ervoor zorgen dat het in de toekomst beter kan en dat zij een goed dossier kunnen indienen? Ik verwijs ook naar de heer Vaneeckhout. Het klopt dat er een groot verloop is bij jeugdverenigingen. Ik heb zelf nog in het nationaal bestuur van Jongsocialisten gezeten. Als je daar vier of vijf jaar later opnieuw komt, dan zijn het allemaal nieuwe mensen. Die expertise verloopt soms ook. Er is ook een verschil tussen grote organisaties en kleinere. Hoe worden die verschillen meegenomen in de ondersteuning vanuit de administratie?

Allemaal lgbtqi+ en dat doortrekken in het algemeen jeugdwerk vind ik een goede doelstelling, maar wel een beetje een drogreden. Ik en de Voorruitfractie zijn er echt van overtuigd dat er nood is aan een sterke organisatie die jongeren die deel uitmaken van de regenbooggemeenschap, een stem en ondersteuning geeft. Dat is ook de reden waarom ik u daarnet die zevende vraag stelde. Ik heb zelf in twee of drie verenigingen gezeten die op die lijst staan. Vandaag is het wel beter, maar ik weet niet of dat overal een doelstelling is. U gaf Chiro aan als voorbeeld. Hoe zijn we zeker dat dit doorsijpelt naar alle lokale afdelingen? Dat is niet voor 100 procent uw verantwoordelijkheid, maar het is wel waar we naartoe willen. Ik zou het toch graag in die richting willen zien gaan.

Wel Jong Niet Hetero heeft ook nog dossiers lopen bij Welzijn en Sport, als ik me niet vergis. Er is ook ondersteuning vanuit het gelijkekansenbeleid van minister Somers, maar niet specifiek voor Wel Jong Niet Hetero. Past deze organisatie wel in het vakje van het jeugdwerk? Is dat geen horizontale doelstelling? Moeten we het niet anders bekijken? Hoe kijkt u daarnaar? Gaat u daarover met uw collega's in dialoog? Als we het toch als een algemene doelstelling willen implementeren in het jeugdwerk, dan is het wel goed om ook daarover na te denken. Ik zou graag weten hoe u daarnaar kijkt.

Orry Van de Wauwer (CD&V): Meneer Veys, ik wil even een kleine rechtzetting doen. CD&V was vanochtend ook maar toeschouwer in deze commissie tijdens de tumultueuze ochtendvergadering.

De voorzitter: De heer Coenegrachts heeft het woord.

Steven Coenegrachts (Open Vld): Ik had wel begrepen dat de heer Veys het had over de commissie Wonen en niet over deze commissie, maar bon. De commissie van deze morgen was ook tumultueus. Fijn dat we het daar nog eens over gehad hebben.

Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik kom alleen tussen om ook de steun van mijn fractie uit te spreken voor de manier waarop u het dossier hebt behandeld. Ik denk dat u zeer correct hebt gehandeld, een beetje vaderlijk – zoals mevrouw Perdaens zei –, een beetje pedagogisch, maar tegelijkertijd toch de gevolgen voor de werking beperkend. Het is belangrijk dat we blijven uitgaan van een goed dossier. In welk vakje men een organisatie ook wenst te duwen of dat men het horizontaal wenst te bekijken: het zal toch altijd beginnen en eindigen bij de kwaliteit van een dossier, beoordeeld door een commissie in eerste instantie. Dat moet de manier zijn waarop we omgaan met dergelijke dossiers. Dat moet ook zo blijven. U hebt dat heel terecht gesteld.

U hebt ook heel terecht gesteld dat het niet aan u is om organisaties te begeleiden in de opmaak van een dossier. Daar hebben we andere en betere krachten in de samenleving voor.

Ik heb alle begrip en respect voor de manier waarop u dit dossier hebt behandeld. Onze steun daarvoor.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Collega's, ik dank u voor de vragen en voor de appreciatie. Dat doet me plezier. Politiek is een harde stiel, maar dit soort van persoonlijke aanvallen komen toch zwaar binnen. Ik kan u dat wel zeggen. Maar ze waren niet vanuit deze commissie, voor alle duidelijkheid.

Ik wil eerst ingaan op de problematiek van de ondersteuning van jeugdorganisaties. Zo'n beleidsnota schrijven is inderdaad geen gemakkelijke zaak. Het gaat ook over een belangrijke ondersteuning. Ik verwees er al naar in het begin. Het gaat over de toekenning van een bedrag van 132 miljoen euro over vier jaar. Dat verantwoordt ook wel dat we iets vragen van die organisaties.

Wat de ondersteuning betreft, moet je een onderscheid maken tussen wat de administratie en De Ambrassade doen. De administratie heeft als taak om helderheid te bieden over het decretaal en reglementair kader. Ze doet dat natuurlijk door duidelijke communicatie over het decreet en het besluit. Maar ze stelt ook, zoals ik eerder zei, een leidraad ter beschikking met sjablonen, die toelaten om een dossier op een goede manier in te dienen. Er wordt ook een informatieve sessie georganiseerd, die openstaat voor alle geïnteresseerde organisaties. Dat is puur informatie en eigenlijk geen ondersteuning.

Er is daarentegen wel ondersteuning, en zeer uitgebreid, door De Ambrassade. Dat is ook letterlijk hun taak, namelijk ondersteuner van het jeugdwerk. Het is ook logisch dat we de ondersteuning overlaten aan een bovenbouworganisatie in het jeugdwerk en niet aan de administratie, omdat de administratie anders een beetje rechter en partij zou zijn in dezen. De Ambrassade had een traject dat in totaal duurde van september 2019 tot april 2021, waarin onder meer acht uitgebreide vormingssessies zijn georganiseerd. Die staan open voor alle geïnteresseerde organisaties. We hebben navraag gedaan, en blijkbaar heeft ook Wel Jong Niet Hetero een deel van die sessies gevolgd. Ze hebben dus deels gebruikgemaakt van de ondersteuning.

Ik heb zeer veel begrip voor organisaties die dit een grote opgave vinden. Dat is ook zo. We proberen natuurlijk de planlast maximaal te verminderen, maar we moeten natuurlijk ook wel een inhoudelijke en kwaliteitsvolle beoordeling door de experts en de administratie mogelijk maken. Het is vooral een probleem voor nieuwe organisaties en vrijwilligersorganisaties, die geen professioneel secretariaat hebben. Dat is niet het geval voor Wel Jong Niet Hetero, dat sinds geruime tijd ondersteuning krijgt. Ze kregen 220.000 euro waarmee ze toch verschillende voltijdsequivalenten in dienst kunnen hebben. Met andere woorden, ze hebben de

mogelijkheid om het op een professionele manier te doen met mensen met kennis van zaken en die er ook voor betaald worden om die job te doen. Veel meer begrip heb ik voor vrijwilligersorganisaties, die moeten zoeken hoe ze zoiets moeten aanpakken en met vrijwilligers een dergelijk dossier moeten indienen. Dat is echt bijzonder moeilijk. Dat zal trouwens ook in het kader van de evaluatie van het decreet een van de kernpunten zijn: hoe kunnen we ervoor zorgen dat organisaties die niet zo'n professionele ondersteuning hebben, toegang hebben tot ondersteuning bij hun zeer waardevolle initiatieven?

Mevrouw Perdaens, u hebt gesproken over de voorwaarden die we kunnen stellen aan de verschillende organisaties. We kunnen natuurlijk geen nieuwe voorwaarden toevoegen. Er zijn verschillende voorwaarden toepasselijk die vandaag relevant zijn. Ik denk bijvoorbeeld aan de voorwaarde van non-discriminatie. Het spreekt voor zich dat het jeugdwerk open moet staan voor iedereen, en dus ook voor jongeren die op het vlak van genderidentiteit of op het vlak van seksuele voorkeur tot deze categorie behoren. Dat spreekt voor zich. We kunnen hen natuurlijk niet dwingen om hier ook een prioriteit van te maken. In de beleidsnota's hebben we vastgesteld dat velen dat doen, maar we zullen niet zeggen dat elke organisatie hiervan een topprioriteit moet maken. Jeugdwerk is jeugdwerk en is soms met andere dingen bezig. Alleen moet men natuurlijk openstaan voor alle jongeren, dat spreekt voor zich.

Een ander punt is de verhouding tussen advisering en politieke beslissingen. Ik heb dat in dezen voor vier organisaties gedaan. Ik heb daar geen nieuwe middelen voor vrijgemaakt, maar ik heb de middelen die ik had vrijgemaakt in de begroting 2021 – ruim 1,5 miljoen euro – toegepast. Er waren in totaal zeven organisaties die tot het basisbedrag zakken. Twee daarvan hebben geen repliek ingediend. Daar hebben we geoordeeld dat ze het negatieve advies niet tegenspreken. In één geval was er een repliek die op geen enkel punt echt overtuigde en waar we ook hebben beslist om er niet op in te gaan. Voor vier organisaties hebben we dat wel gedaan. We hebben hen nog altijd lager ingeschaald dan hun bestaande subsidiebedrag, namelijk voor 90 procent. Ze gaan dus met 10 procent achteruit.

Bovendien zijn het vier organisaties die hun werking en hun effect op het terrein in het verleden bewezen hebben. Ik heb ook verschillende organisaties – drie van de vier – op het terrein gezien, en gezien wat voor een impact zij daar hebben. Met Wel Jong Niet Hetero heb ik, zoals gezegd, een gesprek gehad.

Ik denk dat het wel degelijk de taak is van de politiek om, wanneer er marges zijn, te kijken wat de mogelijkheden zijn. Extra's doen, collega Vaneeckhout, dat is delicaat. Wat ik heb gedaan met het restbedrag, daar heb ik lang over moeten nadenken. Maar een klein bedrag toekennen aan de status quo's vond ik verantwoord, gelet op het feit dat de indexering niet volledig is, en dat het een klein beetje ruimte geeft de komende jaren ten aanzien van organisaties die anders niet vooruit zouden gaan maar wel een status-quo hebben. Met andere woorden: daarvan zegt de administratie dat hun huidige werking zeer goed is. Daarom heb ik gezegd dat ik er iets kleins ga bijdoen.

Op die manier 5,5 miljoen euro verspreiden, daar zou ik niet aan beginnen. In elk geval zou ik niet naar de regering durven te gaan om dat te vragen. Dat is ook wel een realiteit. Je zit in een budgettaire context, en ik kan niet naar de regering gaan met zo'n vraag. Dat moet uiteraard inhoudelijk onderbouwd zijn, dat spreekt voor zich.

Wat de kritiek betreft: ik moet zeggen dat ik wel onderschrijf wat collega Van de Wauwer zei over de reacties van een aantal collega's. Ik vind dat het debat hier zeer goed en inhoudelijk is. Maar wat ik heb gezien op sociale media, en niet alleen van een aantal collega's in deze commissie, maar ook van een partijvoorzitter, vind

ik beneden alle peil. Ik vind dat politieke recuperatie van het laagste niveau, en ik wil dat ook wel duidelijk stellen. Ik vond de aanvallen van Wel Jong Niet Hetero ondermaats, en ik vond het ook echt ondermaats dat er collega's zijn die daar zomaar in meegaan. Dat ondergraaft de geloofwaardigheid van de politiek en het ondergraaft ook het sérieux van onze externe experts en onze administratie. In die zin steun ik wat collega Van de Wauwer daarover heeft gezegd. Maar ik dank jullie in elk geval om in deze commissie wel de nuance naar voren te brengen in het debat.

Maar het is natuurlijk wel een zeer fundamenteel debat over subsidiëring. En het is niet omdat je een bepaalde doelstelling belangrijk vindt, dat je daarom ook geld moet geven aan een organisatie die stelt dat het rond die doelstelling werkt. Stel je voor dat er een organisatie naar ons komt die zegt dat ze zich focust op het mentale welzijn van jonge mensen. Gaan we dan zeggen: 'prima, dan krijg je daar geld voor?' Stel je voor dat er een organisatie komt die zegt dat ze werkt rond extra open ruimte voor jonge mensen, ga je daar dan zomaar geld aan geven? Stel je voor dat een organisatie meer ruimte wil geven voor gelijke kansen en gelijke toegang tot het jeugdwerk, ga je daar dan zomaar geld aan geven? Stel je voor dat er een organisatie is die zegt dat ze jongeren met een migratieachtergrond extra kansen geeft voor – ik zeg maar iets – urban dancing en dat soort dingen, gaan we dan extra middelen geven? Ik denk dat we daar heel omzichtig mee moeten omgaan. Het afgelopen jaar heeft ook aangetoond dat we op die manier niet subsidiëren. We subsidiëren op basis van ernstige dossiers. We schrijven dat ook neer in subsidieovereenkomsten, en we doen daar ook een serieuze opvolging van.

Tot slot, wat deze thematiek betreft, vind ik het jammer dat het op die manier in de aandacht is gekomen, en vind ik dat dat de zaak van de lgbtqia+-gemeenschap geen goed heeft gedaan. Maar de problematiek is natuurlijk uitzonderlijk belangrijk. Die is uitzonderlijk belangrijk in het jeugdwerk, en we gaan daar, onder meer in het kader van JKP, werk van maken. Maar ze is ook uitzonderlijk belangrijk in de hele samenleving, in die zin dat ook de collega's van Welzijn, Sport en Gelijke Kansen – met bijvoorbeeld collega Somers – daar hard aan bezig zijn. En we zullen daar met de hele Vlaamse Regering aan blijven verder werken.

Orry Van de Wauwer (CD&V): Bedankt voor de bijkomende antwoorden. Ik ben zelf indertijd in de politiek gestapt vanuit die eerste zin uit de statuten van CD&V, en die luidt: "Voor ons telt elke mens." En ik vind 'overall jezelf kunnen zijn' eigenlijk een heel mooie vertaling daarvan. Ik zal ook, niet alleen als lid van de lgbtqi-gemeenschap, overall blijven pleiten voor meer aandacht en middelen voor holebi's en transgenders, en voor hun welbevinden. Maar zoals ik al zei heeft Wel Jong Niet Hetero daar natuurlijk niet het monopolie op. Tijdens de coronapandemie werd er toen ook gevraagd naar extra middelen voor Lumi. Minister Somers had die toen ook voorzien. Het is nog eens een voorbeeld van hoe de Vlaamse Regering zeker aandacht heeft voor deze problematiek.

Ik ben toen ook in de politiek gestapt om op een andere manier aan politiek te doen – en dan vond ik deze actie en de reactie van sommige collega's heel jammer –, maar ook om de jeugdsector mee te ondersteunen. Ik denk dat ze zelf ook mee het slachtoffer zijn van deze actie vanuit Wel Jong Niet Hetero. Want u hebt een structurele verhoging van die middelen voorzien met 1,54 procent, en ik vind het jammer dat dat goede nieuws en de professionele werking van heel veel andere jeugdwerkorganisaties een beetje ondergesneeuwd is geraakt door alle aandacht die naar deze ene specifieke actie is gegaan.

Maar tot slot, nogmaals bedankt voor uw genuanceerde antwoord, minister, en het goede debat dat we hier hebben kunnen voeren.

De voorzitter: De heer Brusselmans heeft het woord.

Filip Brusselmans (Vlaams Belang): Minister, ik kan het eigenlijk enkel eens zijn met het slot van uw repliek zonet. Maar dat staat toch nog altijd haaks op wat u in de praktijk hebt gedaan. Ik wil nog op iets wijzen, iets wat ik daarnet tijdens mijn repliek ben vergeten te benadrukken. Collega Vaneekhout haalt aan dat er zoiets moet zijn als een waarschuwing. Maar in 2017 is er in casu al eens een waarschuwing geweest. Ze hebben met Sven Gatz samengezeten, en er waren toen al alarmbellen dat ze helemaal niet voldeden aan de decretale vereisten, de decretale richtlijnen. Ze hebben die kans al gekregen. Dus neen, ik begrijp dat niet, nog los van het doel van de organisatie. Dat staat er voor mij zelfs los van. Er is een advies, en ze hebben vier jaar geleden al onder hun voeten gekregen, om het zo te zeggen. En ze hebben er niets aan gedaan. Ze kregen nu opnieuw een negatief advies, en weer wordt er bedekt met de mantel der liefde – het woord 'vaderlijk' wordt hier gebruikt. Ik vind dat vreemd. Als je middelen over hebt, zoals je zegt, waarom geef je dat dan niet aan zij die heel goed zijn beoordeeld? Geef daar nog een beetje extra geld aan.

Bij de besparingen in de cultuursector, in het begin van deze legislatuur, was er veel commotie, omdat zij die zeer goed waren, hun bedrag nog konden behouden, terwijl mensen die goed beoordeeld werden, inleverden. En dat was natuurlijk wrang, want je wordt goed beoordeeld en toch moet je inleveren. Toen dat gedaan werd, werd dat door sommige collega's bestempeld als fascisme – ik heb het net nog even nagekeken. Want de minister-president zou niet akkoord gaan met wat ze doen, enzovoort, wat natuurlijk niet waar was – dit ter verdediging van hem. Toen werd dat 'fascisme' genoemd omdat hij afweek van het advies. Vandaag heet dat 'vaderlijke liefde'. Dat stel ik vast.

De voorzitter: Mevrouw Perdaens heeft het woord

Freya Perdaens (N-VA): Minister, bedankt voor het antwoord. 'Come as you are', het zijn iconische woorden die in 1991 uit de mond klonken van Kurt Cobain van Nirvana. Dertig jaar later moeten we vaststellen dat dat eigenlijk nog altijd niet zo is. In veiligheid jezelf kunnen zijn is nog altijd geen verworven recht, hoewel we dat heel graag voor waar zouden aanzien. We moeten daarvoor ijveren, we moeten daarvoor werken, elke dag, vanuit specifieke organisaties. Maar het moet vooral ook verweven zitten in elke organisatie, omdat het ook in de samenleving in alles verweven zit en onlosmakelijk verbonden moet zijn met alles en iedereen. Ik denk dat deze discussie een stap in de goede richting is. Ik denk dat we ook allemaal in die richting werken. Maar ik ben ervan overtuigd dat we er zeker nog niet zijn.

De voorzitter: De heer Vaneekhout heeft het woord.

Jeremie Vaneekhout (Groen): Minister, bedankt voor de aanvullende antwoorden. Ik hoor nogmaals wat verwijzingen naar reacties van mensen hier in deze commissie en de partijvoorzitters. Ik ga het nog eens herhalen: ik voel mij absoluut niet aangesproken. Als ik als parlements lid zeg dat ik het, in een tijdsgeest waarin lgbtqi-rechten onder druk staan en waarin die jongeren zo vaak worstelen om zichzelf te kunnen zijn, onbegrijpelijk vind als politieke dynamiek dat er op het einde van de rit minder middelen gaan naar het jeugdwerk dat specifiek daarrond werkt, dan meen ik dat. Dat wil niet zeggen dat ik mij niet inschrijf in de procedure en de wetgeving zoals ze vandaag is, en dat wil niet zeggen dat ik geen begrip heb voor de keuzes die gemaakt zijn en de vaderlijke liefde waarmee u een aantal dingen doet. Maar dat wil wel zeggen dat ik vind dat we als Vlaamse overheid toch moeten nadenken wat de lessen hiervan zijn.

Voor mij zijn dat twee lessen. Ten eerste: hoe zorgen we dat er in de procedure op bepaalde momenten duidelijk wordt, naar organisaties toe, wat er onvoldoende is – ook na twee jaar, collega Brusselmans, want in het jeugdwerk is twee jaar vaak een eeuwigheid. Een andere les is: hoe zorgen we dat de komende vier jaar

de netto-ondersteuning, de netto-inzet van de Vlaamse overheid voor het jeugdwerk dat daarrond werkt – en dat moet niet via Wel Jong Niet Hetero, dat kan ook via andere vormen van jeugdwerk – op peil blijft of versterkt wordt? Want ik denk dat we het daarover eens zijn: dat er nog veel werk is. En dat is het onbegrip dat ik heb over deze beslissing – niet over dit concrete dossier. Ik vind het dan ook mijn plicht als volksvertegenwoordiger om die bezorgdheid op tafel te leggen. En ik heb dat niet gedaan in een platte persoonlijke aanval op u, minister. Als dat zo overgekomen zou zijn, dan heb ik andere dingen zien passeren die waarschijnlijk zwaarder waren dan mijn twee tweets.

De voorzitter: De heer Veys heeft het woord

Maxim Veys (Vooruit): Minister, ten eerste weet ik niet goed waar die vaderlijke liefde vandaan komt. Ik vind vooral dat u een goede nonkel voor het jeugdwerk moet zijn. Misschien is dat ook een goede beschrijving.

Maar het allerbelangrijkste voor Vooruit is dat iedereen in Vlaanderen hier veilig zichzelf kan zijn, en dat we daar allemaal samen naartoe kunnen werken. In dat kader, collega Van de Wauwer, hebben we met de andere collega's hier aanwezig in de commissie Gelijke Kansen die resolutie met die 21 of 22 vragen aan de regering, als ik mij niet vergis. We hebben nog een hele tijd om de regering daarop te controleren, en ik hoop dat we dat allemaal samen doen.

Ik wil er gewoon nog voor waarschuwen dat we moeten opletten met van die algemene, horizontale doelstellingen. Ik verwijs even naar de armoedebestrijdingsdoelstelling. Die is horizontaal en die is al ingezet in de vorige legislatuur – ik wijs niet specifiek naar één minister. Maar als we dan kijken naar armoedebestrijding in alle bevoegdheidsdomeinen, dan zien we dat dat niet altijd goed lukt. Hoe passen we dat in met lgbt? Daarin heb ik helaas nog niet echt een antwoord van u gekregen, vind ik. Past Wel Jong Niet Hetero nog in dat kader, of hebben zij een bredere opdracht? En op welke manier is het uw taak om hen te ondersteunen of collegiaal met de ministers – we zitten hier toch allemaal samen om Vlaanderen te besturen, althans de meerderheid – te bekijken hoe dat beter kan? Ik denk dat dat belangrijk is. Want vergeet ook niet: je hebt die kwantitatieve output. Uit de verhalen die ik hoor over het belang van Wel Jong Niet Hetero blijkt voor heel veel mensen die kwalitatieve output, die 'safe space', dat principe 'bij mij ben je veilig' zeer belangrijk.

Ik sluit af met het volgende. U maakt een punt over politieke geloofwaardigheid. Voor mij en mijn Vooruitfractie is het ook belangrijk om consistent en consequent zijn. Wij willen op de barricades staan voor die lgbtqi-gemeenschap. Maar ik vond ook dat beweren dat er 15.790 mensen een petitie zouden ondertekenen omdat Vooruit met de vinger knipt, toch een beetje een brug te ver is. Misschien dat ik de kunst van de nuance nog wat meer moeten leren. Ik zie dat gerust als een werkpuntje voor mezelf. Maar goed, ik hoop dat we in de toekomst over dit belangrijke thema verder van gedachten kunnen wisselen, en dat de regenboog-gemeenschap er vooral op vooruitgaat in Vlaanderen.

De voorzitter: Bedankt. Voor nuance bent u altijd welkom bij CD&V, we kunnen u daar nog wel wat over bijleren.

De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Filip Brusselmans aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de schrapping van vrijetijdsactiviteiten voor min 12-jarigen
– 4597 (2020-2021)**

**VRAAG OM UITLEG van Jeremie Vaneeckhout aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over coronamaatregelen specifiek voor kinderen
– 4605 (2020-2021)**

Voorzitter: de heer Orry Van de Wauwer

De voorzitter: De heer Brusselmans heeft het woord.

Filip Brusselmans (Vlaams Belang): Minister, collega's, tijdens de coronacrisis hebben wij het hier verschillende keren terecht gehad over vrijetijdsbeleving bij kinderen, over de lockdown en het effect dat die lockdown had op het mentaal welzijn van kinderen. We hebben daar rapporten over van het Kinderrechten-commissariaat. Ik denk dat we hier allemaal hebben gezegd dat wat gebeurd is specifiek tijdens de eerste lockdown, nooit nog mocht gebeuren in de toekomst. Dat is iets waar we het allemaal over eens waren, en het is een principe dat ik toch hoog in het vaandel draag.

Dan ben ik geschokt als ik berichten zie zoals vorige week vanuit Hoeilaart, van een Open Vld-burgemeester. Daar werden alle buitenschoolse activiteiten voor de kinderen in de lagere school tijdelijk geschrapt, na meerdere coronabesmettingen. Dat gaat in tegen zowat elke les die we hier hebben geleerd of hopen geleerd te hebben tijdens het voorbije anderhalf jaar. Vanuit de buurgemeente Overijse – en uiteindelijk is het niet alleen bij Overijse gebleven – klinkt dan weer de oproep om kinderen die in Hoeilaart wonen, te weigeren op vrijetijdsactiviteiten die plaatsvinden in die buurgemeenten. Zo wordt dan een situatie gecreëerd waarbij bijvoorbeeld de danslessen doorgaan in Overijse, maar als je in Hoeilaart woont, mag je daar niet aan deelnemen.

Ik moet er toch niemand nog van overtuigen dat het in feite hallucinant is welk effect dat kan hebben op kinderen. Vrijetijdsbesteding van kinderen is belangrijk en de mentale gezondheid van kinderen moet primeren. Het heeft altijd moeten primeren in deze crisis, en vandaag moet dat meer dan ooit. Daarnaast is het merendeel van de volwassenen gevaccineerd. Bij mijn weten worden kinderen veel minder ziek van het virus, of lopen ze veel minder risico op ernstige gevolgen. Ik begrijp dus in geen honderd jaar waar die maatregel vandaan komt.

Gelukkig zijn ze in Hoeilaart deels op hun stappen teruggekeerd. Ze hebben het algemene verbod niet langer toegepast, maar buitenschoolse activiteiten mogen nu enkel nog in de schoolbubbels, wat natuurlijk altijd zeer frappant is. Dat is gewoon niet uit te leggen. Het blijft toch ook een verontrustend gegeven dat zelfs de optie nog werd overwogen, dat men het eventjes heeft ingevoerd en dat men zelfs in de buurgemeenten over hetzelfde aan het denken was. Ik vind dat u daar echt moet ingrijpen en nogmaals aan die lokale besturen duidelijk moet maken dat dit soort maatregelen echt niet kan.

Mijn vraag is dan ook of u op de hoogte was van de situatie in Hoeilaart op het moment dat dat werd ingevoerd. Hebt u daar in de tussentijd contact over gehad met het lokale bestuur daar?

Zijn er nog steden of gemeenten die dit voorbeeld dreigden te volgen of waar u daarover contact hebt gehad, en dan specifiek in de rand rond Brussel? Het zal niet zo snel een plattelandsgemeente in Oost-Vlaanderen zijn die zoiets gaat invoeren.

Welke maatregelen neemt u om deze situaties te voorkomen? En ik herhaal specifiek mijn vraag om nog eens aan alle lokale besturen duidelijk te maken dat dit niet 'the way to go' is.

Neemt u ten slotte nog andere initiatieven ter zake?

De voorzitter: De heer Vaneeckhout heeft het woord.

Jeremie Vaneeckhout (Groen): Minister, we hebben hier daarnet een beetje gekoketteerd met de kracht van nuance, maar ik hoop dat we hierin niet te genuanceerd zijn. Ik ben ook blij dat dat bij u alvast niet het geval is. Ik heb dat ook gelezen, denk ik. Ik hoop dus dat dat hier door de commissie bevestigd wordt.

Ik heb het voorbije jaar zowel de commissie Jeugd als de commissie Welzijn en Gezondheid opgevolgd en ik ben dus heel erg doordrongen van de ernst van de covidcrisis en alle instrumenten die we daarrond hebben om een aantal zaken te beantwoorden. Maar wat hier gebeurd is, is ook gewoon virusmatig – om het virologisch te stellen – eigenlijk onverdedigbaar. Ik vind dus ook dat we niet te veel rond die hete brij moeten draaien, en dat we eigenlijk moeten zeggen dat dat in de toekomst niet voor herhaling vatbaar is. We kunnen dus niet alleen wijzen naar lokale autonomie en dit betreuren, maar we moeten ook bekijken hoe we daarmee aan de slag gaan.

Mijn vraag is al een tweetal weken geleden ingediend, zeer snel na de feiten. Ze is in die zin ook al een stuk gedateerd, omdat ze ook verwijst naar de regels in het onderwijs. Die zijn intussen voor een stuk aangepast. U weet dat we daar ook heel bezorgd over waren, maar goed, daar is voor een stuk ook een antwoord op gekomen. Maar wat er in Hoeilaart gebeurd is, is eigenlijk onverdedigbaar. Na enkele coronabesmettingen bij schoolkinderen in Hoeilaart neemt de burgemeester het besluit dat voor een periode van tien dagen alle sportieve en jeugdactiviteiten voor kinderen jonger dan 12 jaar niet meer mogen. De kinderen mogen dus wel naar school, daar kunnen ze blijkbaar niet besmetten. Maar ze mogen niet naar de sportclub, dansles of jeugdbeweging. Het kind wordt herleid tot een actor in het onderwijs die kennis moet verwerven.

Vanuit de buurgemeente Overijse komt meteen het signaal dat de Hoeilaartse kinderen de komende tien dagen bij hen ook niet welkom zijn. Kinderen die niet eens de kans hebben om gevaccineerd te zijn, zijn dus de dupe van het beleid en worden klakkeloos als groep bestempeld als de motor van het virus. Het is nogal wiedes dat als daar niet gevaccineerd kan worden, daar meer besmettingen zullen zijn. Dat lijkt mij de evidentie zelve. Maar hoe kijken wij naar kinderen? Op welke manier geven we die een plaats in de wereld die nu eenmaal geconfronteerd wordt met covid?

Meer dan 14 procent van de Hoeilaartse bevolking is evenmin gevaccineerd. Ik spreek me daar niet over uit. De vaststelling is wel dat voor die mensen de beperkingen niet gelden. Die mogen wel naar hun vrijetijdsactiviteiten. Ik houd geen pleidooi om dat niet te doen, ik wil enkel tonen hoe absurd het is dat we dat voor jongeren jonger dan 12 jaar dan blijkbaar wel op die manier zouden doen. In schril contrast daarmee is ook de vaststelling dat in diezelfde periode langs het parcours van het WK wielrennen geen enkele maatregel gold – en wat mij betreft terecht. Maar voor kinderen jonger dan 12 jaar achten we dat dus wel billijk.

Ik ga dus niet meer in op de situatie in het onderwijs, daar hebben we het al over gehad, en daar is al voor een stuk een antwoord op gegeven. Maar vorig jaar was voor ons allen de grote les dat zij niet het slachtoffer mogen zijn van de pandemie. En vandaag zien we eigenlijk dat ze niet alleen het slachtoffer zijn maar ook de zondebok. Kinderen zouden blijkbaar de reden zijn waarom er toch nog

covidbesmettingen zijn in Vlaanderen. Dat betekent volgens mij dat dat een disproportionele impact heeft op de levenskwaliteit van kinderen en jongeren.

Daarom heb ik een paar zeer eenvoudige vragen. Hoe kijkt u naar deze maatregelen, waarbij kinderen in groep en als enigen hun ontspanning wordt ontzegd? Vindt u dat proportioneel en eerlijk ten opzichte van al dan niet gevaccineerde volwassenen?

Hoe wilt u vermijden dat lagereschoolkinderen zelf een schuldgevoel aangepraat wordt bij de nieuwe opstoot van besmettingen?

Vindt u dat er bij jongeren ouder dan 12 jaar een onderscheid moet worden gemaakt tussen gevaccineerden en niet-gevaccineerden? In welke gevallen en op welke manier? Erkent u dat het herwinnen van de vrijheid voor veel jongeren mede een trigger was om zich te laten vaccineren? Kunnen we de vaccinatiegraad bij jongeren nog verder verhogen wanneer zij dan toch allemaal op dezelfde manier gestraft worden? Maar dat is dan eerder verwijzend naar het onderwijs. Minister, hoe kijkt u naar deze zaak?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dank u wel voor de vragen. Het is natuurlijk zo dat een lokaal bestuur de bevoegdheid heeft om sport- en jeugdactiviteiten stop te zetten. Dat is een prerogatief dat ze hebben, gelet op de lokale toestand. Als er lokaal heel veel besmettingen zijn, kunnen zij ook bijkomende maatregelen nemen. Maar het spreekt voor zich dat die maatregelen redelijk moeten zijn, en voldoende verantwoord, en dat ze uiteraard ook proportioneel moeten zijn. Het zal u niet verwonderen dat ik daarbij, als minister van Jeugd, het belang van kinderen en jongeren naar voren schuif als belangrijkste toetssteen.

Wat de situatie in Hoeilaart betreft: dat heb ik gelezen in de media, dus ik ben er vooraf niet over ingelicht. Ik heb wel onmiddellijk gereageerd – binnen het uur, denk ik – om te zeggen dat de situatie in Hoeilaart wat mij betreft niet proportioneel is. Ik heb nadien ook een contact gehad met het gemeentebestuur van Hoeilaart. Dat was een zeer constructief gesprek. Ik heb de indruk dat hun beslissing een beetje overhaast was, en dat ze in elk geval disproportioneel was.

Ik heb geen weet van andere steden of gemeenten die dezelfde beslissing genomen zouden hebben. We volgen dat natuurlijk zeer nauw op. Dat de gemeente Hoeilaart ervoor koos om de maatregelen met betrekking tot buitenschoolse activiteiten – die werden aangekondigd op 21 september – bij te sturen, dat kan ik natuurlijk alleen maar toejuichen. Door de bijsturing van de beslissing konden de organisatoren van de buitenschoolse activiteiten zelf beslissen of ze al dan niet activiteiten zouden organiseren. Dat zorgt ervoor dat er gericht maatregelen genomen kunnen worden zonder dat meteen moet worden besloten tot een drastische stopzetting van activiteiten.

Ik zal natuurlijk vanuit mijn bevoegdheid het signaal blijven geven dat bij het nemen van maatregelen ook het welzijn en dus het perspectief van kinderen en jongeren centraal moet staan. Ik hoop dat dat de komende maanden niet meer nodig zal zijn, maar dat is natuurlijk op dit moment niet zeker. Kinderen en jongeren hebben niet alleen recht op onderwijs, ze hebben ook recht op ontspanning, spel en vrije tijd. De covidpandemie heeft nog meer dan ooit aangetoond dat dit essentieel is voor hen. Dat is de boodschap die ik trouwens altijd meegeef in de zeer regelmatige contacten die ik heb met lokale besturen en schepenen van Jeugd. Het is een boodschap die ik ook zal blijven herhalen.

De lokale besturen hebben trouwens de afgelopen zomer, samen met de jeugdwerkingen, alles in het werk gesteld om er een geslaagde kampzomer van te

maken. Zij stonden veel jeugdgroepen bij om hun activiteiten zo covidproof mogelijk te laten verlopen. Die ondersteuning vanuit de lokale besturen is wat ik meestal zie in onze driehonderd Vlaamse gemeenten, en ook vaak in Brussel.

We blijven natuurlijk de coronacijfers opvolgen. Zoals het voorbije anderhalf jaar zal ik ook gerichte maatregelen voorstellen indien dat nodig zou blijken. We doen dat altijd via het sectoroverleg en dus in samenspraak met de jeugdwerksector en met virologen. Momenteel is er daar echter geen aanleiding voor.

Op de website van mijn departement is ook nog steeds het protocol voor Jeugd beschikbaar. Dat protocol is toepasselijk vanaf 1 september, het moment waarop alle beperkingen op het jeugdwerk afgeschaft zijn. In dat protocol worden nog een aantal preventieve maatregelen uitgebreid toegelicht, alsook de procedures indien er dan toch besmettingen worden vastgesteld. Er zijn ook links met informatie over waar je bij lokale besturen terecht kunt.

Ik denk dat het nooit constructief is om een bepaalde leeftijdscategorie of een bevolkingsgroep te viseren. We moeten niet met de vinger wijzen, maar bekijken hoe en waar we zelf concreet kunnen ondersteunen en bijdragen. Het gesprek voeren met kinderen en jongeren is daarbij natuurlijk essentieel, zowel thuis, op school als in de vrije tijd. De impact van de covidcrisis is immers niet te onderschatten. Zowel de formele als de informele contacten zijn daarbij belangrijk, en de jeugdsector is daar natuurlijk niet blind voor.

Er is ook gepeild naar de vraag of er bij jongeren van plus 12 een onderscheid moet gemaakt worden tussen gevaccineerden en niet-gevaccineerden. Ik ben nogal een koele minnaar van een samenleving waarin we aan twee snelheden werken, los van een leeftijdscategorie. Er is natuurlijk ook de bredere discussie over het Covid Safe Ticket. Het is belangrijk dat alle kinderen en jongeren opnieuw naar school kunnen, kunnen samenkomen, elkaar kunnen ontmoeten, deelnemen aan het sociaal leven. Het is mede dankzij een sterke vaccinatiecampagne dat er vandaag weinig of geen beperkingen meer zijn voor kinderen en jongeren.

Wat we natuurlijk wel doen, is sensibilisatie rond het belang van vaccinatie. Dat doen we ook via het jeugdbeleid. Zo heeft WAT WAT een campagne opgezet #ikbendaar, die jongeren informeerde over de vaccinatiecampagne, onder meer via <https://ikbendaar.be/>. Zowel digitaal als via papieren dragers werden jongeren geïnformeerd over de voor- en nadelen van het vaccin.

Ik beschik niet over feitelijke gegevens met betrekking tot de vraag of het herwinnen van de vrijheid voor veel jongeren een trigger was om zich te laten vaccineren. Ik hoor het hier en daar wel zeggen. Ik was deze week nog bij een vaccibus aan de Odisee hogeschool in Brussel, en ik hoorde daar inderdaad een student zeggen dat hij zich maar had laten vaccineren omdat men op verschillende plaatsen toch verwacht dat je gevaccineerd bent. Ik denk dus dat het zeker meespeelt. Maar in mijn contacten stel ik toch vast dat heel veel jongeren ook vanuit een solidariteitsgedachte hun steentje willen bijdragen.

Voor vragen over de vaccinatiegraad bij kinderen en jongeren is natuurlijk mijn collega van Welzijn, minister Beke, bevoegd. Wij blijven vanuit het jeugdwerk vooral inzetten op sensibilisatie en informatie, onder meer via WAT WAT.

De voorzitter: De heer Brusselmans heeft het woord.

Filip Brusselmans (Vlaams Belang): Wat de casus betreft, denk ik dat u goed gehandeld hebt door contact op te nemen een uur nadat het bericht u ter ore kwam. Het heeft evenwel toch niet het gewenste effect gehad, denk ik, want de versoepeling die ze hebben doorgevoerd, is nog altijd waanzinnig streng. Laat ons vooral hopen – ik zal blijven proactief communiceren – dat dat niet de oplossing

is. Er zijn andere alternatieven om met zo'n situaties om te gaan, zoals ze gepubliceerd staan, enzovoort. Ik zal dit proactief blijven communiceren, zodat dit niet meer gebeurt.

Voor het overige heb ik nog wat dingen gehoord over de vaccinatie. Daar kan ik misschien nog kort op ingaan. Ik blijf zeggen – en u zegt het ook – dat een samenleving met twee snelheden geen optie kan zijn. Ik wil namens mijn fractie nogmaals verduidelijken dat er voor ons ook helemaal geen verschil is tussen mensen die gevaccineerd zijn en mensen die niet gevaccineerd zijn. Dat betekent dus ook dat het, met uitzondering voor massa-events, absoluut niet wenselijk is om het Covid Safe Ticket in te voeren voor, bijvoorbeeld, een horecabezoek. Ik hoop dat dat ook niet gebeurt, gelet op de vaccinatiegraad die we hier in Vlaanderen hebben gehaald, zoals u ook aanhaalde.

Wat u zegt over de sensibilisering, dat vind ik positief. Zo'n vaccibus aan een hogeschool, dat vind ik ook positief. Waar ik het veel moeilijker mee heb, is dat men bepaalde campagnes gaat voeren voor 12- tot 14-jarigen, of 12- tot 15-jarigen. Dat wordt op veel plaatsen geïntensiveerd, en dat is een zeer gevaarlijke evolutie. Als het debat wordt geopend voor de min 12-jarigen, dan denk ik dat wij daar absoluut hetzelfde standpunt gaan innemen. Ik ben daar geen warme voorstander van.

De voorzitter: De heer Vaneekhout heeft het woord.

Jeremie Vaneekhout (Groen): Ik denk dat er inderdaad goed gehandeld is. Laat ons vooral hopen dat dit geen besmettende kracht heeft, en geen ideeën geeft aan andere lokale besturen. Ik zie het alvast nog niet gebeuren. Ik hoop ook dat de stevige reactie, die meteen kwam, duidelijk maakt dat het voor anderen misschien minder inspirerend is. Maar dat leidt er inderdaad nog niet toe dat er een oplossing komt, of dat de beslissing helemaal teruggetrokken wordt.

Ik stel me daar toch nog wat vragen bij. U zegt dat de burgemeester de lokale autonomie heeft om die beslissing te nemen, op basis van het idee van de civiele veiligheid. Ja, de burgemeester kan dat inderdaad doen, maar als er daartegen juridische klachten komen, dan moet het natuurlijk nog altijd standhouden op het gebied van proportionaliteit. Hebt u overwogen om, als Binnenlands Bestuur, tegen die beslissing een juridische klacht in te dienen, en te zeggen dat die beslissing niet wetmatig, want disproportioneel, is? Proportionaliteit is een perfect juridisch beginsel waarop geoordeeld zou kunnen worden of die beslissing in stand gehouden mag worden. Of hebt u er weet van dat anderen, inwoners van Overijse of Hoeilaart, die klacht op die manier geformuleerd zouden hebben?

Misschien nog één fundamentele les: voor mij wijst het wel op twee dingen. Eén: een gebrek aan virologische kennis bij de lokale besturen. Maar dat is iets dat eerder naar minister Somers moet, denk ik. Twee: er is ook nog altijd een gebrek aan inzicht in de impact van bepaalde beslissingen op het leven van kinderen en jongeren. Vandaar mijn vraag: u hebt nu gezegd dat u daar de voorbije jaren al op hebt gewerkt. Dit inzicht, van de impact op kinderen en jongeren, is ook relevant in andere thema's. Plant u, eventueel samen met Bataljong, met lokale jeugddiensten, nog trajecten om met die lokale besturen aan de slag te gaan, en hen meer inzicht te geven in het feit dat wat zij beslissen wel degelijk een impact heeft? De snelheid waarmee burgemeesters – en trouwens ook gouverneurs – het onderwijs hebben platgelegd, vrijetijdsbesteding hebben platgelegd, en zo verder, doet ons toch wel structureel de vraag stellen hoe gemakkelijk wij als samenleving – op een moment van crisis, of misschien zelfs op een moment van onnodige paniek – wel denken dat kinderen zo'n beslissing wel even zullen verdragen. Dus ik vraag u: stelt u zich die structurele vraag ook, en welke lessen trekt u daaruit?

Orry Van de Wauwer (CD&V): Ik wil nog even kort tussenkomen namens de CD&V-fractie. Het is altijd een heel moeilijk evenwicht – en ik begrijp de vragen van collega Vaneekhout – tussen de lokale autonomie en u die, als minister, gereageerd hebt in het belang van het kind. Maar ik denk dat u hier gedaan hebt wat moest.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Ik wil eerst heel even ingaan op de bemerking van collega Vaneekhout over het gebrek aan virologische kennis. Ik weet niet of het probleem hier het gebrek aan virologische kennis was. Ik heb ook onmiddellijk gezien dat er een dokter was – uit een naburige gemeente, denk ik – die ook zei dat het een goede maatregel was. Ik heb ook virologen horen zeggen dat daar iets voor te zeggen valt. Ik ga dat ook niet tegenspreken. Ik ben geen viroloog. Ik kan dat virologisch niet inschatten. Ik denk alleen dat ook een lokaal bestuur een inschatting moet maken, en een afweging van belangen moet doen. En ik denk dan dat het virologisch belang niet verantwoordt dat zo'n radicale maatregel wordt genomen. Dat is eerder een beleidsbeslissing. Ik zou dus niet zeggen dat een gebrek aan virologische kennis hier het probleem is.

Wat de juridische vraag betreft: ik denk dat de oorspronkelijke beslissing disproportioneel was. Of ze ook juridisch aanvechtbaar was? Dat zou kunnen, dat durf ik niet onmiddellijk zeggen. Of de nieuwe beslissing ook aanvechtbaar is? Dat is zelfs nog onzekerder. Ik doe ook geen controle of voogdij op driehonderd gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) in Brussel. Ik ben dat ook niet van plan. Het zijn uiteindelijk in eerste instantie de provinciegouverneurs, en eventueel de minister van Binnenlands Bestuur, die daarbij betrokken zijn. Ik heb in het verleden al wel eens getracht om een gesprek te hebben met de provinciegouverneur om hem te overtuigen om een bepaalde andere beslissing te nemen. Dat is dan ook steeds in onderling overleg gebeurd. Ik denk dat het geen goed model zou zijn als de Vlaamse overheid zou beginnen met automatisch te screenen, en zodra men het niet eens is met een beslissing te bekijken wat de juridische opties zijn. Dat lijkt me niet de goede manier. Het is een specifieke beslissing. Men heeft ook de beleidsruimte om het te doen. Ik denk dat het vooral belangrijk was om een signaal te geven aan de betrokken gemeente, en vooral ook aan andere gemeenten, om te zeggen: denk aan het belang van kinderen en jongeren wanneer je dergelijke beslissingen neemt.

De voorzitter: De heer Brusselmans heeft het woord.

Filip Brusselmans (Vlaams Belang): U bent inderdaad geen voogd, of u hebt geen voogdij over alle lokale besturen, maar u moet wel de hoeder zijn van de Vlaamse jeugd, en ik denk dat dat toch belangrijk is om in het achterhoofd te houden.

De voorzitter: De heer Vaneekhout heeft het woord.

Jeremie Vaneekhout (Groen): Minister, daarbij aansluitend: u zit natuurlijk ook in een regering met de minister van Binnenlands Bestuur. U zou, op momenten dat er niet aangepast wordt op het moment dat u een signaal geeft, wel degelijk kunnen overwegen welke juridische stappen kunnen worden gezet. Of u gelijk haalt is iets anders, maar u kunt in principe natuurlijk iedere beslissing van een lokaal bestuur wel aanvechten. Zo zit ons juridisch systeem in elkaar.

Als slotbemerking is het misschien wel belangrijk om mee te geven dat ook wij een absolute afkeer hebben van het idee dat we naar een samenleving met twee snelheden gaan. Dat geldt binnen leeftijdscategorieën – tussen gevaccineerd en niet-gevaccineerd – en dat geldt evenzeer tussen leeftijdsgroepen onderling, waarbij jongeren harder gestraft worden dan anderen, omdat zij al dan niet de

kans hebben gekregen om gevaccineerd te worden of omdat er al dan niet meer besmettingen zouden plaatsvinden. Laat ons daar op een bredere manier naar kijken. Laat ons inderdaad zeer koel omgaan met het Covid Safe Ticket in Vlaanderen, op dit moment. Ik denk dat er geen enkele noodzaak is. Dat neemt niet weg dat het een middel kan zijn op andere plaatsen in België, om mee aan de slag te gaan, afhankelijk van de vaccinatiegraad. Maar ik denk dat het in Vlaanderen op dit moment niet aan de orde is om daar veel verder mee te gaan. Dat geldt ook wat betreft drastische ingrepen in het leven van kinderen en jongeren.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.